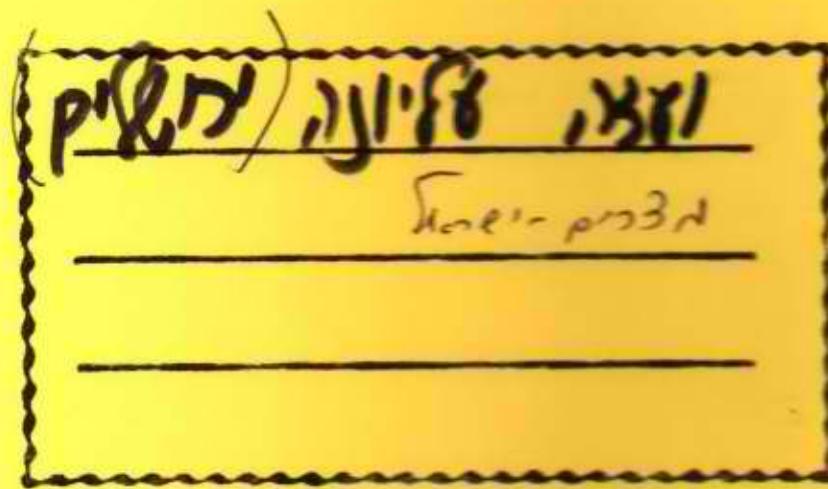

הארץ

ח' ג

נפתח: 15/3/82

נסגר: 17/3/82

מדינת ישראל

הארץ - ירושלים

שם תיק: ועדה עליזונה - ירושלים.

מספר תיק: 8406/27

מספר פריט: 000368

כתובת: 2-120-1-1-9

תאריך הדפסה: 16/03/2017

לעדי חעל

לוח זמנים

הגעה לשדה התעופה ב-ג'רמיון (15.3.82)

גשיאת דברים ברוחב טקס

הגעה למלוון "הילטון" תל-אביב

ארנחת לשרים שרון, עלי, גלאי (מארח - שר הבטחון) (14.30)

ארנחת לשאר חברי הממשלה (מארח - מאלוף טמיון)

ארה"צ חפשי (לפי צוואר - פגישה בין שרים) (20.00)

קיבלה פנים מטעם שר הבטחון במלוון "הילטון" ת"א

(16.3.82)

יציאה לירושלים (09.00)

פגישת עם רה"מ (10.00 - 10.45)

דיבון וועדת חל באולם שרת, משרד החוץ (11.00 - 13.30)

ארנחת צהרים במלוון "הילטון" ירושלים (מארח-חת"ח) (13.45 - 15.00)

פגישת עם שר החוץ (15.00 - 15.50)

פגישת עם שר הפנים (16.00 - 16.40)

קיבלה פנים מטעם שר עלי אעלן השגריר מונטדי (20.00)

(17.3.82)

ארנחת בCKER של שגי שרים (09.00)

גשיאת דברים בשדה התעופה ב-ג'רמיון (11.00)

המראות (12.00)

כ"ז באדר ה'תשמ"ב
19 במרץ 1982

ס 6 7 6 ב 6 ב 7

אל: המנכ"ל

מאת: מנהל מח' מצלרים

נושא: ביקור סגן רה"מ ושל-הממשלה מקרים - כמאל חסן עלי לרגל מושב
לצד חעל (15-17.3.82)

לרגל המושב הרבעי של ועדת הצלב ביקרו בארכ' סגן רה"מ ושל-הממשלה המצרי
כמאל חסן עלי. כתלויו אליו שר המדינכה לעניינכ' חוץ בוטלו ע'אל' וטשלחת.

במסוף למושב הועודה ב-16.3.82, בראשות שר-הביטחונ' א. שרון, קיימ' עלי
שיחות עם דות"מ בגין, שה"ח שמיל ושל-הפנינים בוגר.

לושת בזח: א. פרט-כל מושב הועדה העלירונ'ה, ירושלים, 15-17.3.

ב. טיענות העניות החודשה המשותפת זה- Agreed Minutes טלא
פומסמן עט תום הדילוגים.

ג. דוד"ח דירע הכהה (14.3) לקרות מושב הועדה, בראשות שה"ט.

ד. שיחת עלי עם דות"מ בגין.

ה. שיחת עלי עם שה"ח שמיל.

ו. שיחות עלי עם שר-הפנינים בוגר.

ז. מתוך העתודת המצרית סביב פגישת ועדת הצלב.

בג' ת' 17
כו
אבג' דירע

כ"ז באלול תשלט"ג
1982 במל"ג 19

۷۷۷

15 - 17.3.1982 מושב הונעדה הגלילית - ירושלים

בימיים 17-15 במרץ התקיימו בארץ המושב תרבותי של הוועדה הנ"ל. בראש הקשלה חנוך מנדלבוים עמד ס/רח"מ ושה"ח חמוץ כמלך חן עלי, והשתתף בה שר חמדינה לעניבגי חוץ בוטרלט גאליג.

עתונאים מעתה בשדה התעופה בז'-גדרון. בתום מושבי חוגגת הקודמים, בזאת המקרים מתאריך קידמו הדרים ארין ונלי מביבת- בותם מושבי חוגגת הקודמים, בזאת המקרים מתאריך קידמו הדרים ארין ונלי מביבת- עם תdot חביבו לא פולמתה תזעם משוכפת ולא סיוכם מוסכם, כפי שהית מקובל עד כה בחיקותם בירושלים כפgeoו שדרית המצלבים עם רח' מ בגין, שת' ח שמיל נשל חביבים בדרכם. מליאת חוגגת המכגנה פעם אחת בלבד - ב-16 במרץ, בירושלים (אנלט שרת, מהח' ח).

16.3.1982 ישבות המלצות

כל הזכויות שמורות ל- ע"י מצלרים

נְגַנְּלָה וְנְגַנְּבָה - כָּלָק

מכירונו שחברותא מלכדי וחשוב חיילבים לחביאו בפנוי ממשלה מצרים ואפיקו
בפנוי המפלגהו וחבריאו מונאלאך.

22) **חשל שרدن** אמר בתקשר זו שאין בראגנו לחזור על הצמות רח"ט. ומהימ צורך להסביר בреги הממלכה כולה. עמדת הממלכה קשוחה למדין.

25/33

ב. רפיח

1) ח'ר עלי הצעיג לסתמך על טיבונמים קדומים ליפוים תות-חירעדה לתייחסות
הגבול ברפיח תמשיך לפועל. עליה לסתמך את הגבול בתיק רפיח בחמאת
לקי' חביב'ל מוביל לחרבם בתים. בתים ששייכים לצד חביב', דלעתותיהם
ייפתח בכינויו "רפיח טיבי" ; בתים ששייכים לצד השכ'ן, דלעתותיהם
ייפתח בכינויו רצעת עזה, אשר ל"מחנה קבדה", על תות-חירעדה
לחחליט ביעד ביצ'ן להקביל תושביה הפליטוניכים הגרים טם לצד מזרחי של
הגבול, וכן לקבע פרק זמן למחברות אלה. כ"ב על תות-חירעדה לחחליט
כיעד לנחל את התשתית המשותפת של שני חלקי העדר ; לשם כך תיכנן
תקומת מדען עירוני מושתפת ; מציג לא להכריע בורעדה העדינותם אל
לטביה לות-חירעדה לחחליט כיעד בימן לאפשר המשך החקלאים התקיימים של
חטבובים.

2) ח'ר טרין חז'ר במח'ל. היקיבת לאלה זה. הסכום שסטמכו נושא הגדירות
חטפינו, דלעתות חבותם וככ' נושא בעינות לביהם. לאחר ה-26 באפריל
יתיבת שער אחד בגדר החיצונית את תעל'ן כינור לכמה מאות אונשיים, נושא
תונדרת צהרי מיחדמת לעובנו. בקידמת המעדן טם. על כלי רכב יhit'ת לעבור
דרך חמוטפים.

תא"ל ד. שיינן עיר שביטן לסתמך את דענות קישדר לנפל בגדשא זה
חיבת נצצבי חירעדה ישבב בקידמת המעדן.

3) ח'ר טרין התיקחם לשלמת המברת תושביהם, אמר כי לדעת ישראלי המבזבז
הקיים עדי' : אם ביתן, מונט להמסים שכ' הירושאים יישארו במקומיהם.
ודלס זה בגדר הצעת בלבד ולא נחפוך אותה סלע מחלוקת ביבג'ו. מכאן אם
מצרים או התושבים ייחיד מפלטיניכים בהברחה, אגד בדעתו שיט לבנטה צעדי
אחר צמד ובתפקידו איטוי. מצדכו נטהל לחטב עתעכברית ככל האפשר, אך
לא נחיה למכשל למתל'יך זה ; כיתן כטבון לחחליט על פרק הזמן להעברת
בהתאם לרצונם של שני תצדדים.

4) ח'ר עלי העיק לחבדיל בין אישים שעברו לאחר ינואר 1967 למקדמת
טג'ורדים הרכחחים שלהם, לבין אלה שעברו לפניה 1967.
קטג'ורדים תראדיגת מנדיבת בזקן מפלטיניכים שהעוברו ב-1967 למחנה גדרה,
זמ-54 שפחתת מצרית המתג'רלה בעת צעד מזדחה של העיר. רפיח.
את אנשי מחנה קגדה ביצ'ן יhit'ת לחביב'ל בחדרה ובחתמתם לказב בגביה
ברצונם עזה, אלה תגמיגים בקטג'ורדים השביבה, ביצ'ן יhit'ת לחביב'לים בשלב
מאוחר יותר.

5. תא"ל שיאורן העיד שגדtan לקובע את עקרון העברת, בעוד שפלוטי הביעו עמדתו במת-הណדשה של חרבנותה המיטווחת, אשר ל-54% המשוחות המציגות צדין שבילן כבר בקרז' באוד המזרחי של חרבון, ורק 9 מלהן ביקשו לעברו; כל השאר מסרבים.

6. חשב שרון אמר שאם בדרכו של המזרחי לחובב פלסטינים, אנו באותו רגע בירך כל מזרחי שבעי לצד המזרחי של העיר במשך 15 שנים מלחמות אוחלה. אע"פ שבתחילת מזוזב היה בקטגוריית אחת בלבד, אם מזרחים תפונה פלסטינים שעברו לפבי 1967, אנו כבביד מזוזב כל תאזרחים המזרחים שעברו לצד שלגון של הגבול לפבי 1967. אם תעבידו תושבים, תגרמו לסלל נבוך תריזה אורתנו לגדום לסבב. לא ניזום תקברנות - ואנו מיליכים כבוד. אולם אם תפעלנו - ננקוט בעודים דוגמים. אנו חזרדים ומפזרדים בכך לא לחובב תושבים".

תשלומים עבורי הנכסיים בדרכם סינג'

1. השר עלי תתייחס ליחסים בקשר זאת בציגנו כי מזרחים שילמת במנעד און התשלומים חראון (10%) של הסך הכללי (אך לא שילמה במועד הנקוב (ה-ז במרץ) את התשלומים השוגי (50%). מזרחים תחיה מזוזה שלם תשלום זה כאשר תושלים פרילט הבדותים המזרחים באזורי. מזרחים רק מבקשת מישראל לקבל את הסכאים המזרחים במספר עליון הכספי.

2. תא"ל שיאורן ציין בתשובה כי ע"פ המוסכם במשא ומתן האזרחי של הנגדה הפליגות (19.1.82) פרילט הבדותים המזרחים בדרכם סינג' תימת אמנה להתחילה ב-25 בפברואר. זו אכן חלה במועד זה ועד ח-15 במרץ הושלמה פרילטן של כ-200 טנרגים מזרחים לדרכם סינג', כמוסכם בណדשה המיטווחת, על כן יתכן שטנרגים עשלית תיתח לתחזק תעננה לעכבר את התשלומים השוגי נז' 15 במרץ. אך לא לאמור מכך; נעתה אין לטענה כל הצדקה לעיכוב תשלום 60% מתחליבים.

3. במשובח לשאלת השר עלי, חתיר תא"ל שיאורן כי התרת כביסות של מספר הטענאים המוסכם אין פירנשא טלא נמייר כביסות של טנרגים נספדים אם נתקבש בכך. חשב שרון חזרה לאונ"ל שיאורן בקיטת גמישות לגבי מספר הטענאים המזרחים באזורי.

4. תעלות : צוינו שבדרך על התשלומים עברו הנכסיים השתמש השר עלי במושג "הפייצרים הבלתיים לדרכם סינג'", ומשוויה להיות לכך שלכל
על הטעון המזרחים שאף אונ' חיברים בפייצרים בעיקר עברו נציג
טענאים בטיני - נפט.

ס. 7. 7. 7

5. השגריר רידל מאר לאותו המשיבה כי התשלומיםiani נושא בבלתי מידי לאותו שרבבו למכרים.

6. עפלו סינג

1) השל עלי גילח חבגה לקשרים מתקיימים בפנוי ישראל באזור סיני, וכך חביר בתחן שוגבב עליהם ללא שפיכת דמים, בקש פלטחים נספחים על הנכסים באיזור זה בחפירות כי קיימת בעיטה לאביבם מצלמים הביבה בכוכבת לקבצת נכסים אלה מבל שטעה עד תיפגש מות זרעם לתה למכירתן וכן חמירותם פילדישן.

לשם כל הנכס שטחים מצלמים ישמרן על הנכסים ועל התשתיות הנדרתים באיזור אחריד ה-25 באפריל עד שיטוקם עתידם, הנזיף כי מרבן תיד שטחים על האפשרות לחקד באיזור טרם היפגשה דלמאנד על קיב הנכסים.

2) השל שרدن עמד בארכנות על בעיטה ימית, סיפר כי כלהתנו היתה לפניה את האיזור ברגע האחרון אך לאחר שחתברנו לבו מימי התגנזה כגד הנסיגת ימם לרוחם בגין לחקדים את מבעם היפגשי, איזן לדעת כיצד יתפתח העביבים באיזור ימית, יש להבחין בין קבצתן שנכatta שם : חלק מעת מזדייכים, חלק מעת מתבקרים, כל פעם שטפניט אודם, חס חצדרים, חמץ מסיבר ועדיין, וכפי שרטט אמר לעלי בשיחת לפגי ישיבת חועדת העליונה, יתפער אם גאלק לחתמש בנסק כדי לפניה המתבקרים לנסיגת, אם להם יתפער, חנו - שרدن - יתפער גם כן. וכן יש לפנול בזיהרנות, היפגשי תטפז ייעשה רק לקרה חסוך, אם כי לא בים האחרון. לא ניתן לגלות את מועד היפגשי, עדיף שקדם לכך תושבי ימית המודדים יסכלו לפיצניטים, ביזאא מראן. חכל ייזאע עד גוט היפגשי.

3) אשר לנכסים במקומם, אף מראן מתחמכם שתושג בזמננו בקיה הקיוב מכך חכמים ותחדות מה שנדרה לישראל לאחר היפגשי. אף מקרים בעיטה שלא ניתן לדעת כיצד מזארם במקומם לאחר היפגשי, בעת, כאשר בתפחה בית, חנו מפודק ומבעבר מעבר לגביל, לדרות העלית חלה של פערלה זי. עם זאת אנו שומדים על התשתיות. אמנם ניהלנו בקיה (בונעדה המשותפת) מז"ט על יסוד דשימת חכמים, אך לא ניתן למכור למטרים ע"פ חישותם ; ונוכן למכור רק מה שיוציאו במקומות לאחר היפגשי.

4. סמלים

השל עלי חזר על בכוכבת מצרית להתייע לישראל לחשליים לאחר היפגשי את בכליות המשופים שהיא ברכבת עבד מצלמים אם יננאל צנוך בכל.

ל. מידיע על חקיקת האזרחות בברון ובדרון סכין

חשר עלי ביקש מידע ותעודת כנסף על חבנאה, במיוחד במתו שכניגע למדרש התושבים. חשר שרון הבהיר שפתק מה שזכיר.

ז. ארכד חביב באיזה עיר

1) חשר עלי התיחס למסכם בחוץ שלדים לגבי מעמד המינוח של חרבונה; בכך מציע כי עיר של ארכד חביבה לא צור שכבת חיים חלק ולא יטם סמל ירושלמי כיתר הארכדים. 2) חשר שרון דוח מכל וכל חקמת צב. חנשא לא חניך בקד. נלא נקבע את הרעיון. לענין עלי שחברה ארכד בצד במקבילה/^{במכתב} המזרפים לחזצת השלום, השיב חשר שרון כי מעמד עזח ארכד קשיה כלל לארכדי הגובל, שזו "without prejudice" לכוונה האנטיבוטית. ארכד מטלניזמים לחזקיק מונכדים מחדך לשיחנת האנטיבוטית; אולם אם מקרים תעמיד על העתיה, לא תדכינה ארכדי גובל במקומם, האם טמונות החזקה המזרפית המבוקשת מעמד מינוחם בגובל באיזה עזח שבמסוף רפיח לא יתגשם דגל ירושלמי? ארכד שמסנוון כ"ירושלמי"? שפקידי תמן לא יחיב ירושלמיים, וכו'?

3) חשר עלי השיב שכמבחן היה מונע ירושלמי שם, אך אין מודבר במסוף אלא בגדילות. חשר שרון חזר על חתוגנותו המוחלט לחזחת המזרפית, תיר עירא שארלי ממפלגה תגלת יונת גמישת. בינתיהם חזרה לתא"ל שיארכן שמא יתUNDERLY קשיים אין להזכיר ארכדי הגובל במקומם נלא יונזט ארכדי גובל מינוחה. "הבעדיה פשיטה": ארכדי חביבה תהיינה זהה לאלה שלא רודריך הגובל דרומה לעזה, או שלא תונכנה כלל ותוקם גדר בלבד."

ח. אספקת גז מ"שדות" לירושלים

1) חשר עלי הכרדיך כי מקרים מטלניזמת לחטיף לשפוק גז מ"שדות" לירושלים. לצורך זה היא חזקה לנוכחים על שדה חזך ועל האינגר המוביל ממכה לירושלים. החיצ שתקום תות צונדרה-טכנית לדין בכוונה. תות-צונדרה זו תוליך מכך עלי חברות חזך הלאומית של שתי המזרקות. 2) חשר שרון הביע בדיקת חנשא עם שר האנרגיה. 3) בהקשר זה העיד חשר שרון כי אכן מזדיין כל כביש ואפלו עזבי חכישים לקלחת החתחשבות הסופית בזאת שתי המזרקות.

ס. 222

2. כלשאים שהתקללו ע"י ישראלי

לבקשת השר שרין, מ"ר גביה קידר העלה את הנסיבות הבאים
(בהתאם לישיבת החכונה עם השר שרין שקיימה ב-19 במרץ כעל יסוד מנגנון שתפקיד
לקראת יישיבת זו) :

א. ליעוד המטה

1. מ"ר קידר חתיכיהם לכיבוס עדות זו העומדת לחתיקים ב-3.21 ו诙יע
שהוראה העליבנה תלמה כתעוזה עדות זו להציג לסייעם בחזמי פעולה
תשכחים חכובים לסת"פ בין מטהו לבין לברושים מטהו הבלתי.
2. השר עלי מכר כי ליג"ל תנועה המזרית, הגנול גבר, ניתן החלטת
לעתף פעולה עם הצד הישראלי.

ב. הזרמת הביבאים מלבנון לשטח המזריקות

1. ביחס לסייעם הטענת העליבנה מה-19. ביבוואר, הציג מ"ר קידר כי בהתאם
למספר 9 (5) בנספח זז שchezת של חזרה שלונם, שגי הצדים מתחייב לחשיך
במצב תקין את הביבאים הג"ל, מדובר במיזח בביבאים בין איסמעיליה
לבאדר-שבע.
2. השר עלי השיב שיט למאלים איבטים לסייע הביבאים במצב תקין
רמאג'רנס הנו פוזי,
ביבאים לאיסמעיליה שבסביבה למסרים נאיין לחם כל כוונת לפגוע בתבונת בר,
אולם כידוק בחודשים מפניהם הקטן מ"מ 10 עד ק"מ 67 מכמת לאיתים
בחול. אם יחיה צורע לsegue קטע זה כדי לגומייה מחול או לחשיך,
מעדרם תזדייע על כך במקצת שטחים בקדום ואולמי באמצעות הדרגות מטעם
שגדירות מalias בת"א.

3. מ"ר קידר שאל אם ניתן לרשום זאת בסיכום המוסכם, להשר עלי השיב
כי מדבר מובן מאלין

ג. המרת מבע במלצת עבון

1. מד קידר הדליק את מכתבו אל מנכ"ל משרד התיירות מ-2.2. ב אל עמיtiny המצרי נציג שולם בתקבלה תשכבה. הסביר כי התשובה במאמר בקדם כדי לסייע לבונא בחלוקת אגרות בין שתי ממשלהות מלוסטס.

2. חשר עלי הודיע שכרז זה שיירן מן משרד התיירות ותפקידו לשלוט בחלוקת הפלגנשטיין במצרים. החלטה מתקנאה נידן עד ה-30 במרץ, ככלומר עד לפניה כינוס ועדת התיירות באסואן ב-25 במרץ.

ד. פגש בין נציגי הרכבים המרכזים

בקשרו הנ"ל העיד חשר עלי כי פנה אל נציגו הבכיר המצרי לממשלה ובקשו להפגש עם עמידת תישלאמי. מד קידר תזכיר שמדבב בפגישה תאפשר לחתכים בתווך חודש מרע. איז לכר ביקש אישוח קינס המפגש.

ה. פתיחת קונסוליות יפראלית בשרם

1. מד קידר הציע שינא כי הראץ של הכנועה המשותפת יקבלו הchengint שיאפשרו תיאום בדבר רכישת או שכילת מבנה בשרט עבורי הקונסוליות שלג', במטרה שזעפתה ב-26 באפריל.

2. חשר עלי שאל אם ברכונבג'ו יוכל למכות את המבנה, ובהתגובה העיד חשר פרנץ כי לדעתו אין לשלט עבורי מארח חמאלים איבט משלמים לאבכיס הקשוחים שם מקבלים מאיתנו. כ"ב תביע דעתך שיגת לשלט לבונא באמצעות הכנועה המשותפת.

3. חשר עלי צידן שתוכנעת המשותפת תתכנס ביום א' (ה-21 במרץ) ותינרי"ט יוכלו לדבר על חנפוש. בקשר זה הוסיף כי ביום ח' (ה-18 במרץ) ייפגש עם הקונסול המצרי חמינען לאילת ונישע מטרד דיברתו על מאכין לאחד מבנה קונסולית.

ג. שיקורי האגרות על משלחות ואוטובוסים יפראלים במצרים

1. מד קידר תתייחס לכינום כנעדת התהנורת בקחיה בימים אלה נקבע תקינה שהבישם יסוכם בשל השלבתו על התחלת מעבר משאיות, אוטובוסים וחדיאר מיבשת.

2. חשר עלי מסר כי גושא האגרות חנפער לסייע משלט החוץ ונפלת חלעת שזען.

3. חשברלד לרדא הוסיף כי גייתה הchengint מתאימות לנציגיהם בוגודלה.

4. העדן : הבונא סיכם ב-28 למרץ בקחיה.

2. תיכרונות ישראלים באן פרעון

1. מל-קידר צידין שרבן עדין מחכים לתשוכת מצלרים בגדשא אפשרית ביחס בדרך חיס לתיירלים המבוקעים בסביבות מישראג, בנצחם בסביבות מה-19 בגדשא.
2. לאחר דינן על טבראיית עמד חשר עלי על קסדים תכידים בהסדר מעין זה, סיכם הפל המצרי באומלך שטכלים אדבת מתנגדת לתיירנות ישראלית בא, שיעשן הסדרים מתאימים, נחמן טיפכל יונבר למשדר הפלים המצרי. (חערת: גראה טלי נטה לקבל החזקה חישראלית לפיה בזבג של משרד הפלים המצרי ינקם באן בשאלה חינם ניגבה מהתירלים תיטל עבורי הביקדר).

3. קשר טלפוני בין אילם ובין בקדנות בדרום סיני

1. לחצעת מנכ"ל משרד התקומלה, ביקש מל-קידר להנלה חבשא חנ"ל, המביך שטכלים עמדה על בר שקל טלפונן בין אילם לבין בקדנות בדרום סיני יעבדו דרך קידר. עתה מתברר שהתקומלה החביל שטכני לצדרך זה תרחת לעוד שבה או שנתיים, או לכך יטראל מציעה שביתתם ביתן גחיה לתוכה לאופירה ולדרום סיני באמצעות המערכת חביב"ל שלגן.
2. חשר שרן דוח העלאה חבשא על סדר חינם. טגן שהטאלת חיא עכין מארץ-פנדיי כלא לבב לחזיאק לח מה לעשנות, אם תבעה חיא, לטול, השגת קשר טלפוני בין בתיה המלון בسلام ובאיילת, חיא משלכון שיגמצע פטרן.
3. לצדרך חבורה ביקש מל-קידר לעכין כי יתכן שלגונא זה יש השלכות הבוגרות לטענה באיזו, מעבר לחשיבותו לבשא תתיירנות.
4. חשר עלי העיד כי יש לאדמיכל חמדי הנטה בגדן, יען לבב לא לדאגה חעכין יסדר ניטופל בונעדת לטענת אדרחת מאחר ניש למזרים אחריות ביב"ל לחיפוש ולטילום באיזו.

בשלב זה ביקש השר שרון את תא"ל שיאוון לסקור את הנושאים שטיפולו תורעה המשותפת.

א. תא"ל שיאוון ציין בראשת דבריו בקיצור את כוונתו של הצוותים הטכניים המצריים לדרום סיני; אספקת כ-100 טון של מזון לשבטי צמחי; בקשה המצרית לסייע כמות דומה של מזון לאזרחים מצריים הפליגים עם בדروم סיני; וביצוע הביקורים השניים בדروم סיני, שכן באזרחי הבדואים בצפון סיני - לבקשת המצריים.

ב. השלמת המבוקשת הישראלית במחנות הCAF

ג. תא"ל שיאוון ציין שמתברר כי היה צורך להשלים את העבירות חכ"ל במשען שביעוים לאחר הפליבר. העיג שטיסדרים הדרושים לאפשר לישראל לסייע את העבירה ויעשר באמצעות הוועדה המשותפת.

ד. השר עלי אמר שמצרים לא תנגד לזרם, בתנאי שמדובר, כאמור, בפרק זמן של שבוע-שבועיים בלבד.

ג. המסרו של בישראל בנאחת-סיני

1. תא"ל שיאוון הזכיר שהמסרו ה зат הוא מבנה חניתן לפרק. בראונינג לחשאייר במקומ עד ה-25 באפריל ולפנזה לאחר מכן.

2. השר עלי אמר שכל שיטותם לגבי העברת הנכסים טרוד וצית יהול גם על המצריים. השר שרון טען שמדובר בשני כושאים טריים והיעיר לא ליעזר קשר בינויהם.

3. השר עלי גרע שההגיון אומר שיש לפרק את המסרה אחרי ה-25 באפריל ועקרונית איך התוצאות לכך.

לקראת תום הישיבה העיר השר שרון מסעד העדות (להלן מושלב בדיווח דלעיל):

ג. ביצוע הסכם לפני הפני

1. השר שרון העיד על הנטייה המצרית להעביר כושאים שטרם סוכמו לטיפול ועדות אחרת. א卡尔 מבקש שכל הטיסדרים עליהם הסכם יפעלו שביעם לפניו הפני. העברת כושאים הבלתיים ופטוחים למת-זעירות עשויה לחביא לכך שהטיפול לא יסתגיים בזמן. כמו זאת, טען השר עלי שכל כושא המושב לזרענות אמור מוסכם עקרונית.

ב. השר חזר לחתמו לפינה "כל דבר וכל אחד" יჩה במקומות שבווע ימימם לפנוי הפכו.
מך רוּבִּינְשְׁטִיךְן העזע שחייב חתינה "all the" שבווע ימימם לפנוי הפכו, אך
משה שרدن דחתה מגדמת זו.

ג. המושב הבא של הרועדה העליזונה

דובר על מושב כוסף של הרועדה עד מחצית אפריל.

ג. הזמנת אבב גזאלת לביקור בישראל

השר שרדן חידש את הזמנתו לטר חביבה המצרי. השר עליכם העזע לתאם הביקור ישירות
עם אבב גזאלת.

לאמור מכך השר שרדן נפלד מהטגריל שאט העומד לנצח בקרוב כטגריל מצלמים בזבנה.

קבוצות העבדה משכני העדדים עסוקו לאחר תישיבת בחתנת "הודעה משותפת"
Agreed Minutes נסיכום הדינוכים, כפי שתיקת מקובל עד כה. אולם, מחמת
מספר נושאים שהצדדים לא הגיעו לגביהם לעמدة מוסכמת, לא פורסמו המסתכנים חנ"ל.
טיילות העוזת ההודעה המשותפת ונסיכום מעדותם בזאת נידען כנגיילת עבודה
למושב הבא של הרועדה.

לחלו. תרכז המשלחות:

משלחת ישראל:

שר חטחון, אריאל שרדן, טגריל ישראל במעדים, משה שטון; המשנה למכ"ל במשה"ח,
חנן בר-און; יונען שבב"ט לבטחון לאומני, אליעזר אברמס טמיר; סמכ"ל משה"ח, שמואל
דיבזון; היוזץ המשפטי למשה"ח, אליקים רוביינשטיין; יוז"ר הרועדה המשותפת, תא"ל
דב שיאון; מנהל מחלקת מCEED במשה"ח, עבי קידר; דובר משה"ח, אבי פזנר; ס/מנהל
מחלקת מעדים, יוסף למדן; ומהרועדה המשותפת אל"מ יהודה פרות.

משלחת מצרים :

סגן דוד"מ ונתן"ח מצרים, כמאל חסן עלי; שר המדיננה לענייני חוץ, בוטרוט ג'אלדי;
שגריר מצרים בישראל, סעד מוריודה; ס/מנכ"ל משה"ח, טהיר שאש; יועץ משפט למשה"ח,
פואז אל-איברא希; יזר'ר הדרנדה המשותפת, האדמירל מוחסינץ חמד; מנהל מחלקת
ישראל במשה"ח, עיסמת ריזא; דבבב משה"ח, ראות ג'ונדים; ס/מנהל הטקס במשה"ח
עדרל חייר אל-דיין; היועץ בלשכת השר עלי, מחמד עאום; היועץ בלשכת השר ג'אלדי,
עלி מהר אל-סינייד.

עדך : יוסף למדן, ס/מנהל מצרים (19.3.82).

JOINT STATEMENT

The Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs of the Arab Republic of Egypt, H.E. Kamal Hassan Ali, Head of Delegation, and the Minister of State for Foreign Affairs of Egypt, H.E. Dr Boutros Boutros Ghali, visited Israel on March 15-17, 1982, on the occasion of the fourth session of the High Committee, headed by Deputy Prime Minister Ali and the Minister of Defence of Israel, H.E. Ariel Sharon.

During the visit, H.E. Kamal Hassan Ali and H.E. Dr. Boutros Boutros Ghali were received by and held talks with the Prime Minister of Israel, H.E. Menachem Begin, and held meetings with the Minister of Foreign Affairs, H.E. Yitzhak Shamir, and the Minister of the Interior, H.E. Dr. Joseph Burg.

During those meetings and in the session of the High Committee matters concerning the relations between the two countries were discussed. The meetings were conducted in a cordial atmosphere.

The conclusion of boundary survey issues was discussed. It was agreed that this discussion continues. Both sides are confident that solutions will be found shortly.

Other matters regarding the work of the High Committee were summarized in Agreed Minutes.

The next meeting of the High Committee will be held in the first half of April.

The Ministers of Foreign Affairs of the two countries agreed to hold periodic meetings between them four times a year to review the development of the relations between the two countries and questions of common interest.

18/1/82
AGREED MINUTES

The Delegations of Egypt and Israel to the High Committee, headed by the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Arab Republic of Egypt, H.E. Kamal Hassan Ali; and the Minister of Defence of Israel, H.E. Ariel Sharon, held their fourth session in Israel on 15 to 17 March, 1982; and, having reviewed the work of the various Committees, agreed as follows:

1. Police and Border Regime Committee

The High Committee took note of the forthcoming meeting of the Police and Border Regime Committee which will be held in Israel from 21 to 26 March 1982, and instructed that Committee that in dealing with border regime issues it should work out the arrangements necessary for the maintenance of good neighborly relations along and in the vicinity of the International Boundary between the two countries, to prevent illegal entry and smuggling; as well as matters concerning public health and veterinary services, and other problems.

All these arrangements will be in place as appropriate upon reaching the International Boundary.

The above is without prejudice to other matters to be dealt with by the Police and Border Regime Committee, or to the role to be played by Interpol regarding Police Matters.

2. Rafiah

The High Committee acknowledged the work of the Joint Sub-Committee concerning the delineation and demarcation of the International Boundary line in accordance with the provisions of the Peace Treaty.

The High Committee instructed the Sub-Committee that in order to minimize the hardship to the population living in the vicinity of the boundary after the construction of the fence along the boundary line it should continue its work in elaborating arrangements based on the following:

a) Crossing Point

A crossing point will be opened in the fence in the built-up area to facilitate the passage on foot across the International Boundary by local inhabitants who have interests on either side of the boundary. Special identification documents will be issued for this purpose. The arrangements will be in accordance with the respective laws and regulations and security requirements.

b) Relocation of Inhabitants

The Parties agreed that if Egypt deems it necessary to relocate inhabitants, such relocation will apply both to residents from the Gaza District currently living on the Egyptian side and to Egyptian citizens currently living in the Gaza District, all of whom moved to their present locations after June 1967.

Such relocations, should they occur, will take place gradually and will be conducted under arrangements coordinated by the Liaison System.

c) Exchange of Properties

Both parties accept the principle of voluntary exchanges of properties presently owned on both sides of the line.

d) Compensations

Each side shall compensate those who sustain losses of properties resulting from the construction of the fence along the boundary line.

e) Public Utilities

The Joint Commission will work out arrangements for the continuation of the supply by Israel of public utilities requested by the Egyptian authorities, such as water and electricity, until Egypt established its own services. The rates will be fixed through the Joint Commission.

3. Information and Data

Information and data on the Egyptian population and on installations and infrastructure in Northern Sinai will be transmitted by Israel to Egypt through the Joint Commission, before reaching the International Boundary, and in accordance with the established hand-over procedures.

4. Completion of Works

The Egyptian Delegation agreed that the Israeli contractors will be allowed to complete the construction of the Egyptian border terminals after reaching the International Boundary and not later than by 31 May, 1982, with the exception of check-point No. 4, which will be dealt with separately.

It also agreed that Israeli contractors will be allowed to complete works at MFO installations in Sinai, with the help of Israeli engineering and managerial personnel, not later than two weeks after reaching the International Boundary.

Detailed arrangements will be worked out by the Joint Commission.

5. Transfer of Property in Northern Sinai

Further to Article 12 of the Agreed Minutes of January 19, 1982, arrangements for the transfer of Israeli movable property from Northern Sinai will be worked out by the Joint Commission with a view to making every effort to complete the transfer as quickly as possible.

6. Pharaon Island

Further to Article 3 of the Agreed Minutes of January 19, 1982, the Egyptian Delegation informed the Israeli Delegation that appropriate arrangements will be made to include the Pharaon Island in the touristic programmes of the area and allow and facilitate tourists arriving by boat from Israel to visit the Island, in accordance with Egyptian laws and regulations.

7. Liaison System

It has been agreed that the Liaison System will follow up the following issues:

- a) The demarcation of the line and border arrangements in Rafah Area.
- b) Completion of border arrangements in Taba and certain other unagreed points.
- c) The completion of works done by Israeli contractors in the international terminals and the MFO installations in Sinai.
- d) The transfer of property from Northern Sinai to Israel.
- e) The purchase of property to be left by Israel in Northern Sinai.
- f) The transfer of the temporary Israeli terminal near El Arish.

הצעות ישראליות שלא נתקבלו

Implementation of Agreements

The High Committee, took note with appreciation of the work of the various committees and both Parties agreed that all the agreements reached by those committees will be implemented prior to or by the reaching of the International Boundary.

Maintenance of Roads

With regard to the roads between the two countries leading to the check-points, both sides have reaffirmed their obligations under Article 6 (5) of Annex III to the Treaty of Peace.

Consulate of Israel at Sharm el-Sheikh

With regard to the opening of the Consulate of Israel at Sharm el-Sheikh upon reaching the International Boundary, appropriate premises will be located and the details will be finalized through the Chairmen of the Joint Commission.

Transport

The High Committee took note of the meeting of the Transport Committee currently taking place in Egypt, and directed that Committee, inter alia, to finalise forthwith the arrangements for the free movement of trucks and buses between the two countries.

כ, גדרה מטהמ"ב
15 במרץ 1982

כינדי בדעתך

דועת העל - ישיבת הכנות בראשות שר הביטחון

הישיבה נערכה ב-3.14.82, במשה"ח.

חשתפן : שר הביטחון, מנכ"ל מש"ח, מ"מ מנכ"ל, האלוף סמייר, תא"ל שיאנו,
מר דיבון, מר דובינשטיין, מר קידר, מר פזנר, מר יסיב, מר עמיון,
רמ"ן שמייר.

לחל"ל סיכום הישיבה :

הציג המגמה שתואר מבקש לנוכח בשיחות. כמדיניות כללית יש לבצע כל מה
שנקבע בחסכמים עוד לפני 4.26. לעודך זה החסכמים כוללים מעבר להסכם
תשלים גם את כל הפטמי הנוירטיזציה, פלנטנוקלי חועדה ממשותית ומסכמי
חכ"ט.

א. כל מה שנקבע בחסכמים תב"ל ערייך לתיירותם בשוח לפכי שלמת הפנווי.

ב. הדברים שצרכחים לחייב גראים ומלוחמים בשוח :

1. קד גבול מוסכם ומסנוון.
2. הביבושים יתרכז פתוחים לכל כלי הרכב.
3. מעבר חופשי של אוטובוסים ומשאיות.
4. חסידוניים הלאגנוניים הדרושים לתגובה תידרונות שוטפת. (תחרות
ביקורת בגבולות ובאדמות המבוקש, מסדרי מעבר בין עזין נאיות).
5. גיקדי שלוחן מהפרת מעדרית בסיני (לפכי פרישת הכל"מ).
6. ביעוץ הפטמי תרבות, שחל בתקורת.
7. סימונגי של גבול איזור D.
8. הקמת קרגנטיליה באופירה ובאיות.

ב. דועת העל תמשיך בעולתה ותפגש בקייר שבדקדים לפני הפנייה כדי
להבטיח ביצוע. ביצוע - יתנה הפיברגלי.

הציג הנושאים שמדובר בחועלותם ע"פ גידירות העבודה של משרד החוץ.

מר דיבון

סודם בירתה

בדעת שר הבטחון לבקש הפעלת המטופים בסביבות שבוע לפני ח-4.26.
עלינו להזכיר כי המטופים פועלים בשורה. חקודה תועלת בשימת אישת
עם עלי.

אורטוגרפיה - שר הבטחון הבהיר כי בעמד בוחלת על כך שדרוגי האותונומיה יתנהלו
בירושלים.

סימן גבולות אודר טבוח - שר הבטחון סקר חתולות עגננים בכנען סימן חגורות.
הכחיה טכני במבחן שלוח שר הבטחון לשגרירנו בקثير (ז.ג) שוקרינו הם

א. ישראל עומדת על מיקום הגבול מפני שהרגע על ידנו.

ב. ישראל דוחה בולדות ביג"ל כל שהייה.

ג. לא נבע חסימה למרנת כל הכחיה שמיינן בכנען - אם לא גביע
לטיכום על תנאי הגבול.

אנו נעמוד על מיקום הגבול ובמקרה קיצוני יתירה שר הבטחון מוכן להעלות
בפני הממשלה החששה או מרת, שהשתח שבין ה"גבול שלנו" ל"גבול שליהם"
יתה ניטרי, תוך מהן הפעילות בו, עד שגבע לחתם בינו (לא בולדות).

חטיבות לאפריקן - שר הבטחון ציין כי ביקש מהמצרים לבוא לדברים עם הסודים בכנען
חטיבות דרומה, לבקשת שחתינופים לא לאפריקן טיטה מעלה שתחם.
שר הבטחון ציין במיוחד סודיות גושם זה.

MINISTERIAL JOINT COMMISSION

מר קידר משל שהוא לשר החוץ שיעלה בפני עלי הצעה לחקים את
MINISTERIAL JOINT COMMISSION בראשות שני שרי החוץ שתפקיד בכל
הכשדים הנוגעים ליחסים בין שתי המדינות כולל מילוי הסכמי הנורמל-
זיה.

שר הבטחון קידם בברכת את הרעיון.

סמל ביגון

חקלה גושאים בטיפול הנעדה המשותפת,

ה. המשך הקבודות בממנים ובמוניטין ובמחנות הכר"ס באיתם אחורי הפיכני.
ג. פרויקט נכסים בחבל ג'נית.
ג. פרויקט מסוף גאות סייני לאחר 25.4.
ד. העברת נכסים בבעלות סייני בבדרומן ופרעון המשלונים עבורי מצידן
כמושכם.
ה. טקסים - מצע כט טקס החעbara יהיה באחד המטפחים בו ברוכן
דגלי ישראל ומוצרים בשבי חלקי המטרוף. מומלץ על קיומם עטוף
בגיאנזה במל קשיי ארגון לאבטחה ברפיה. קיימת גם חעמת
לchengga לאשיה של הכר"ס ב-4.21.
ו. הפלות - בקידוי השנולחן מתחפרות לפבי מסירת השטח לכל"ס.
ז. מפגש בכסף של הרעדה העלינויה מתחילה אפריל בקתייר.
ח. חטלת מושמנת על נעדת קידוש.

א. לרביבנשטיין -

העלת גושא התביינות. גענדת התביינות המודצתה בהסתמך לא חוקמת
בגלל איבטראט של נבי חזדים.
עפוג שהמעדרים יענרכו העבירות אחורי הפיכני וגאנו נערדים ע"י הכתת
רישומת של צינד חמלשור בטיני (תשתיית גזקי מלחמות ורכוש היזונדים
במוצרים).
גנשת לחגיגת לחישול הדדי של התביינות.

12/34

Meeting between
The Prime Minister, Mr. Menachem Begin
and
Deputy Prime Minister/Minister of Foreign Affairs,
General Kamal Hassan Aly

Tuesday, March 16, 1982, 10:10 a.m.
Prime Minister's Office
Jerusalem

Present:

For Israel

Mr. Yitzhak Shamir
Mr. Ariel Sharon
Mr. Moshe Sasson
Aluf Abrasha Tamir

For Egypt

Dr. Boutros Ghali
Mr. Saad Mortada

H.E. MR. BEGIN: General Aly, the floor is yours. Welcome!

H.E. MR. ALY: Thank you very much. I convey best regards from President Mubarak to your Excellency and he likes to say something about the visit. Actually, he was intending to pay a working visit and maybe there was a misunderstanding about that, but when the issue was declared after the Cabinet meeting, actually this put Egypt in a corner.

MR. BEGIN: There was no intention.

MR. ALY: Yes, it was not intended to be, I'm sure of it. But some time has to pass before he pays the visit to Israel and I think it will be in the future, but not for the time being because, as your

- 6 -

Excellency knows, this was published and we were discussing it entre nous, between us, and not in the papers or in the media. Anyhow, I think this will be solved. This is not a problem at all.

MR. BEGIN: General Aly, will you please pay my compliments

to the President. I believe we shall be in future friends as we were in the past and that our relationship will be as we kept between President Sadat and myself. For the last few years we came to learn the Egyptian people. We came to love and respect the Egyptian people. We want to live with you in peace and mutual dignity and understanding and cooperation.

So far as the President's visit is concerned, he should pay me this visit because the last visit, except for the funeral, I paid to President Sadat in Alexandria and I invited President Sadat to come to Israel and he accepted. When I saw President Mubarak on Friday, the day before the funeral, I invited him, of course, to come to Israel and he also accepted. In other words, it is due for President Mubarak to visit my country and then again I will come to Cairo. These contacts between President Mubarak and myself are very vital for our relations. It's been proven that President Sadat and I succeeded in overcoming certain difficulties when we met, the two of us, and so it should be between President Mubarak and myself. So long as President Mubarak doesn't visit our country, I cannot go to Cairo because, may I say, of an accepted pattern of diplomatic exchanges. Where are we going to meet; in Switzerland? It wouldn't be appropriate for any of us to travel to the Alps. We have our own

mountains, both countries, and valleys and sea, and why should we go to Switzerland?

So under the circumstances, it will result in the fact that we shall not be able to meet and that is not good for our future relationship. We cannot, of course, acquiesce in it. It is no good. Of course, it is up to the President to decide when he should come.

One thing I would like to make clear: it is absolutely inconceivable that the President of Egypt, with whom we are in peace, with whom we signed a Peace Treaty, should come here and demonstrate against our capital city. It is absolutely inconceivable. I remember that Egypt had the following capital cities: the first was Memphis; then it was al Fostat; then it was al Askar; then it was al Katei; and then it was, and is, al Kahire which was corrupted into Cairo by the use of the ages. Did we dictate to you where you will have your capital? Every nation decides where it has its capital. Our capital is here. We decided. We are a sovereign nation. I can say the decision is not ours. History decided for us. It is true that more than 3,000 years ago, our King David transferred the kingdom from Hevron to Jerusalem, and since then this is our capital. But I want rather to leave at historic arguments and say simply: this nation decided that its capital is Jerusalem. No other nation can dictate to us where is the capital. Would it occur to me that I want to visit Memphis but not Cairo? It would have never occurred to me. Visit Tel Aviv and not Jerusalem? Tel Aviv is not our capital city. It is a city at the sea; it is a new city. It is only some 75 years old, more or less, but this is thousands of years old, as you know. Of

course, it is a city sacred to Islam, we know, and to Christianity. We assure completely free access to the holy sites and so it will be in the future, as President Sadat experienced himself. He went to pray at El Aksa, and if you want to go, of course. And we know it very well, and we accept it. But the capital of the country, of our nation, is Jerusalem. And friendly presidents cannot come from another country and say, we don't recognize your capital. He can't; it is inconceivable.

Therefore, tell the President that we shall be expecting his visit. We can agree on any date. We don't rush him. Whenever he decides to come, let him come, but of course, he should come and he can go everywhere. By the way, as far as the nocturnal time is concerned, it is not my business where a man sleeps. I am speaking about a visit to our capital. Of course, the President should visit Jerusalem.

So we can end this discussion on a friendly note. Tell the President, I am expecting his visit. He should come, in my opinion, as quickly as he deems to be possible for him, but it is up to him to decide when. I look forward to seeing him because we have many problems to deal with about the peace and the Middle East and the dangers, the continued Soviet penetration, problems which are of great interest to both nations.

So let him come and we will receive him with open arms and with all the respect and the hospitality with which President Sadat was received and as each of you was received several times. Let him

come, and we will leave it to him to decide when the visit will take place.

MR. ALY: We were discussing with my friend, Mr. Shamir, not the issue of Jerusalem or something like that, but a formula about a working visit to what was implemented the next day after handing-over El Arish. That was the formula which we discussed as a working visit.

MR. BEGIN: Yes.

MR. ALY: Anyhow, I will convey your Excellency's remarks to the President and I think this will not be a problem.

Now, we come to the issue of the borders. We have already finalized with Arik the problem of Rafah and I think it is not more a problem. We will form a subcommittee to put in the details of the marking of the line of the frontiers, in Rafah, without any explosions, without destruction of any buildings, and I think we can organize this altogether very well.

MR. BEGIN: Arik, what is the arrangement about Rafieh?

MR. SHARON: First of all, we don't have any misunderstanding there or any differences of views about where the border is. Then we decided that we are going to build fences on the border without destroying any buildings there and without any immediate evacuation of any people there. We are going to have one gate for people who own property; the people who live on our side and own property on the Egyptian side, or people who live there and own property on our side. And we speak about altogether a limited number of people, maybe a few

hundreds that will have permanent permits and will be able to cross by foot, from one side to another side. We are going to have there a terminal where people can just show and pass a certain shack to see if they are not smuggling any weapons. That is the problem there, as all of us know, and we made it clear to our Egyptian friends that there is a very strong attempt, and most recently, to smuggle hand-grenades and explosives from Sinai. We captured a few weeks ago almost 500 handgrenades and we captured just now, that happened I think yesterday, about 50 or more than 50 handgrenades, and there is a massive attempt now to do it, because they are operating, as you know, from El Arish.

There is a contact between us. After the visit of our Prime Minister at the meeting with the late President Sadat at Alexandria, certain steps were taken and they were resolved then. As I told you last week, when it comes to Fatah, you are not active. When it comes to others, you take certain steps, but the Fatah is operating almost openly. You then suggest/^{ed} that we will announce to you directly and of course we are going to do that. Yesterday you met our head of our secret services in the evening, and no doubt we will do that. But there is this attempt. So we are going to build there a fence which will cause the least harm as possible to the local population. I don't regard it as sufficient, I would say, against smuggling and so on, but at least for the beginning we will make an effort by keeping more soldiers there on the roofs, on towers and so on and we will be able to control. We are going to form a committee that will start working immediately after our Independence Day. It is going to be a

a joint committee and this joint committee will sit permanently in Rafieh and they will discuss requests by people to move from one side to another side, to move and live. Because we have there several problems. One, there are a few thousand Palestinian Arabs that we transferred in order to accommodate them in better accommodations in 1971.

MR. BEGIN: From the Gaza District

MR. SHARON: Yes. They live in a place that we call the Canadian Camp. They got much better accommodations than they had before, and I believe the number is 5-6,000 people who live there in this camp. There are other Palestinian Arabs who have been living on the Egyptian side for many years, some of them maybe for 30 years. There are mixed marriages between Palestinian Arabs and Arabs who live on the Egyptian side and so on. At the same time, we have between 3-400 Egyptian families that have been living now for many years in the Gaza District. Maybe some of them would like to move back to Egypt. So we have to discuss every family to see what is going to be, how we are going to solve the problem, and we decided one thing, that in order to cause the least harm as possible to the local population, we are not going to take any immediate steps. It may take weeks, months, until we will solve all the problems and any other problems that may be raised by each of the sides.

So I think that altogether we have an answer to our problems. On both sides of the built-up area, we are going to build what we regard as the normal way of a security system or defensive system, the barbed wire fences, what we call the "track" and the road, the

way we do. In town, in order not to cause any damage, we are going to have a very thin obstacle and the steps will be taken by having more soldiers there, more observation posts. With the time, if some of the people who live on the border may find it inconvenient and they would like, for instance, to move inside, we will give them then a piece of land and compensate them so they will be able to move there. It may happen.

There is a question of buildings where the border is really crossing them in the middle. We decided that we are not going to destroy anything. We are going to ask the people where they want that their gate will be open. If they prefer the Egyptian side, so the gate will be opened on that side. If they prefer our side, it will be on our side, and then the other side will be blocked, closed, so we will be able to keep the minimum security means that we need. That is the arrangement. We have been together. We flew over the place, very low. It was marked beautifully. I don't think we have any problems there in Rafieh. We have the mechanism how we are going to deal with that. We have this committee which will sit permanently and discuss questions and problems and so on.

We are not going to allow, after the 26th, any vehicles to cross inside the town. Vehicles will have to go, I would say, through the terminal, but when it comes to pedestrians, they will be able to cross, exactly as I said before: with permits. I don't see any problems.

MR. ALY: As for the refugee camp, the Canadian Camp, they have to be transferred to the Gaza Strip, but I think this needs time

and we have to give this time.

MR. BEGIN: How many people in the Canadian camp?

MR. ALY: 3,500, as far as I know.

MR. SHARON: Maybe some others. Altogether I think we speak about the figure that General Aly just mentioned and some others, about 5,000.

MR. BEGIN: 5,000? We shall be able to give them housing in the Gaza Strip?

MR. SHARON: First of all, we have the buildings of the Egyptian people who leave, if they would like, who have work -

MR. BEGIN: We are interested that no wrong is done to the population. You divide a town; no wrong should be done. We don't want to destroy any houses. On the contrary, we should provide them with housing on both sides of the border.

MR. SHARON: As you know, Mr. Prime Minister, we suggested when I visited Cairo a different proposal and solution. We thought about taking or having this Canadian Camp from now on our side and to give to Egypt another part of the town which they will run; that's without changing the international border at all. We used the term what you said (referring to Dr. Ghali) "administrative border". Then we will not have to transfer the population on both sides. We thought that is going to be a good solution, a proper solution, much easier for the population. We tried. We formed then a committee that checked that carefully and then our Egyptian friends decided that they would prefer that we go along the border and we will not make the changes, though they were only administrative changes and we accepted that.

and we took all the measures in order to make it easier for the population.

MR. BEGIN: So I understand that we shall have a subcommittee and actually there are no difficulties?

MR. ALY: No. Now, coming to the differences in the frontier line. Mr. Prime Minister, since 1947, we have assigned a mission of defining the border to an aircraft company to photograph this line. And even in 1906, when there was a dispute between Turkey and Egypt, in May 1906, the Ottomans and the Egyptians, and there was a dispute when the Egyptian armored forces went to Taba Valley and they found the Turkish troops occupying the mountains around this valley, and then there was an ultimatum from Egypt and from the British. Then the Turks withdrew their troops from the heights and the Egyptians went there to their locations and there was a joint committee between Egypt and Turkey and they demarcated all the line from Rafah to Akaba Gulf. And it was defined by stony cones and iron barges and iron poles in the bases and this was marked at about 92 points until the height on Taba ridge, which had the height of 90 meters, and all the maps it is 298 feet. So in the maps, we could see the borders through three processes. The first is the maps which show that the border line is just on the north ridge of Taba valley. Then through the definition which was annexed in this treaty for the borders, and it showed that the borderline is on the ridge.

And third, on the nature. There was the cone with the iron barge. So it was clear for us, and I said this to the Eilat Mayor when

he visited Egypt. I told him, I quite remember one of my colleagues in 1943; he was punished by sending him to Taba because there was no route. He had to ride a camel and ride for about one week to reach the area and to be there without anything with him except -

MR. BEGIN: It was desert.

MR. ALY: It was just desert. Um rashrash was nothing at that time, only a few huts and so on, so it was really a punishment, and I quite remember him saying that he was sitting on the hill having his hand under his cheek and looking at all the four-five men with him. That's all.

So the border is clear there. And unfortunately, our friends, the Israeli technicians, didn't present any proof that it is the other way. That's what I was convinced about, and this is the whole story about it.

And I raised a proposal with Arik that we have to respect each other. Land is dignity and it is honor. And we will respect the technical view of our Israeli friends and also the Israeli friends have to respect our view. There will be a no man's land where the Multi-national Force will be stationed and we will freeze the whole situation until we go to Article VII in the Treaty, which calls for conciliation or arbitration, and this we can agree upon very easily.

So we have already agreed that we disagree on the border, but we have to solve the problem through negotiations. We have already exhausted our experience as ex-generals, both of us, but still there is a difference.

MR. BEGIN: I will speak as a private. (Laughter) General

Aly, I want to explain what are the principles of our policy. We signed a Peace Treaty. One of the stipulations is that we transfer to your sovereignty the Sinai Peninsula and we are going to carry out that commitment. We have a problem. We have a great difficult with the villages in Northern Sinai. Those are good people. They didn't do any wrong. They stashed out a piece of land from the desert, as you described to us the desert around Taba at the time, and turned it into a blossoming garden and now they have to leave. To them it is a real tragedy because they raised some of their children there for the last 14-15 years, and they have their families and their houses. They have to leave their houses. They have to look for other houses. The government has to look for different housing for them. There is opposition to it. There is idealistic opposition as well; saying on patriotic grounds that we shouldn't evacuate those people, etc.

And I wrote to the President, we are going to fulfil that commitment. We are not going to shed blood. I would rather resign. The President asked Secretary of State Haig, what did he mean by that? I didn't mean anything, except what I wrote. There is already a proof, as I hope it will have been proved up to the end that one can be decisive and one can also be understanding.

So Arik and I and our colleagues in the government, but especially it was Arik's personal instructions, with my blessing, we started the process of evacuation/earlier than we intended. We don't let in the opponents of the evacuation into the area. We have to deal now with more or less several hundred people. Well, we shall send four

or five soldiers to one and no blood will be shed. We shall put them on the buses and bring them out. But it is an open wound, General Aly, you will understand it. It is an open wound. People say it is a trauma; it will be for at least several years, no doubt. But we are going to fulfil our commitment.

Our policy is that you will get all the area of Sinai.

Now, about the, let me say, small problems of the border. You explained to me your position about your claim. Of course, you have a perfect right to put it forward. My colleagues told me that there is no doubt in their minds whatsoever that that area belongs to Palestine, the Land of Israel in Hebrew, Eretz Israel, and so is the map to be interpreted of 1906. This is what my colleagues told me. Now, I wasn't at Taba; Arik was there. He is very strong about it. But I would like in all friendship to say, General Aly, I heard you on television saying that as far as territory is concerned, you will be stubborn about any centimeter. You have a perfect right to be stubborn but then you invite stubbornness; I will also be stubborn about the . That is the result of stubbornness on both sides.

I am glad that you thought of a solution. I am glad. We have to think about a solution. What I would like to suggest today is that we accept your main proposal. I didn't hear about the stationing of the Multinational Force. You accept it?

MR. SHARON: We discussed it last week, but, of course, I didn't agree about any arbitration and I will object.

MR. BEGIN: If you didn't object to it, I can accept it today, and let us today say, until we agree, it is an open question. For the time being, until we agree, life will go on. You will reach your line; we shall reach our line and that will be, I wouldn't use the words "no man's land" although the idea is acceptable, because in Hebrew the word "hefker" is very negative. No man's land is also not positive in the long term. I would suggest that we use the description, the area, the sovereignty of which will be decided in the future by agreement by the two sides. Let us now not decide the issue definitely. Yours is a claim; ours is a claim. The respective sides will say, we respect each other's claim. We don't want to force upon you our point of view. You will not force your point of view upon us. We will find a compromise, but a very fair compromise. But I would rather use a description: the area - it can be described - the sovereignty of which will be decided by the two sides, by an agreement between the two sides at a future time.

MR. ALY: But, Mr. Prime Minister, right from the beginning we have the difference. So if we just try to make an agreement on the way to solve it, that is the problem. And if we go back to the Treaty, we have this article of conciliation or arbitration.

MR. BEGIN: But by arbitration; not international arbitration in the Treaty. Because I was at Camp David. Please understand. We rejected the concept of international arbitration at Camp David.

DR. GHALI: But what is the difference between arbitration?

MR. BEGIN: It is very simple. Arbitration, you can agree

upon an arbitrator, or, international, you give it to the UN.

DR. GHALI: Arbitration. We will agree on an arbitrator. We will agree.

MR. BEGIN: It is not international arbitration. It is national or inter-party arbitration. We have to agree on an arbitrator -

MR. GHALI: Or two or three.

MR. BEGIN: Yes, of course. There may be one from each side or both sides can agree on one, or one from each side and agree on a third. It should be by agreement. That is what I claim.

What I suggest is the compromise. Because now we also give up something. You give. We give up our claim that this territory be included into our country and our sovereignty. You also agree. For the time being, both sides, until we agree. The second stage is a different story. Let us try to agree. We don't have time. We want to fulfill our commitment generally. So this will be after.

GENERAL ALY: Anyhow, this is a legal question.

DR. GHALI: Mr. Prime Minister, what I believe is important, and we discussed this with Arik yesterday, is that we must agree on the way this will be solved. I believe it is important.

MR. BEGIN: When the time comes, we shall have to agree.

DR. GHALI: If we don't agree how this will be solved, the whole operation can stay for the next 20 years. So it is in our interest.

MR. BEGIN: Don't we have time enough after our evacuation of the rest of Sinai Peninsula how to do so? Do we have to do it in the three-four weeks to go?

DR. GHALI: What we will agree is not the final decision, but we will agree before the evacuation what will be the procedure which will be used.

MR. BEGIN: If we use the word "agreement", of course as agreed.

DR. GHALI: What agreement? Is it an arbitration? Is it a conciliation? One arbitrator, three, five? It depends what you decide.

MR. SHAMIR: Permit me, Mr. Prime Minister, if we take the language of the Peace Treaty of Article VII, there will be two stages: "Disputes arising out of the application of interpretation shall be resolved by negotiation." That is the first stage. Let us negotiate.

DR. GHALI: We are ready to negotiate.

MR. SHAMIR: The second stage, arbitration.

DR. GHALI: You are negotiating since the last how many weeks?

MR. BEGIN: Weeks. What are weeks? Weeks are not superse
termitatis. Therefore, we would suggest that for the sake of understanding, start the negotiations today and then we shall continue. I do not exclude agreed arbitration. I do not. But it is not necessary today to stipulate so. We have the first stage by the Peace Treaty and until then - perhaps we shall reach agreement. Why jump over the negotiation? Because for several weeks we didn't agree? That may happen. We didn't agree for six months until we signed the Peace Treaty. It was stipulated for three months. It lasted six months, and ultimately we signed the Peace Treaty.

My suggestion is that we accept your suggestion and we say that that area sovereignty will be decided in future negotiations.

MR. ALY: Then we will keep the area under the control of the MFO.

MR. BEGIN: Yes.

MR. ALY: And freezing everything.

MR. BEGIN: Yes. Life is going on there as it was. What is freezing? Life cannot be frozen.

DR. GHALI: How do you think life is going on?

MR. BEGIN: Arik, will you please explain?

MR. SHARON: First of all, we are referring not only to the area of Taba. We are referring - that's our position - to 15 points along the border. It is not only a question of Taba. The question of Taba makes it easier for you. Look, life is going on. You have a hotel there, you have a beautiful beach there, but Taba is a question of 100 kilometers. We have a place, where it is 2 kilometers, around 2. One place where it is up north about 1.4, until maybe the last place, where we landed there, which is 1.9. But that is our concept. For all these 15 points; we had 17 at the beginning. We solved, by negotiation, the question of two. We still have 15. So everything which has been said here refers to 15 points along the border, and that is 15 out of 100 places along the border, which are marked now by the same marking that we agreed upon.

Now, as to how we see it: If I will come back to what you were suggesting, that your police force/should be in Zone C will move to the line which we believe is the border. Our troops which we are, according to the agreement, allowed to keep in Zone D, will withdraw to the line

that you think is the line, then in the area in between - you used the term no man's land - so we can use this term or the Prime Minister will suggest a term -

DR. GHALI: Neutral zone.

MR. ALY: There is another expression: non-militarized.

(Short private discussions.)

MR. SHARON: About the term, it can be no man's land or the term that the Prime Minister thought about, which I think is a good one. It cannot be demilitarized zone, because demilitarized shows immediately that there is a certain sovereignty and I don't know, I would say because we know whose sovereignty it is. You think that you know whose sovereignty it is. Therefore, I would not suggest to use the term "demilitarized". That is not going to help us. So it can be no man's land.

MR. SHAMIR: The area under dispute.

MR. SHARON: What the Prime Minister suggested. We will find.

MR. BEGIN: Sovereignty which will be decided by agreement, by the agreement between the two parties.

MR. SHARON: Then I would like to come back to what was proposed and we talked about that; that we will have there a permanent point by the Multinational Force. I don't remember now whether there is or not, but we will talk to them and we will have it and there is no problem. So we will have a permanent point there in this place. Life will be going on there. We don't have any reason to stop life there. We never accepted that that is within the Egyptian territory, and all I can say, the evidence that your people brought, and I enjoyed

listening to them and it was a very interesting day when they were reading these old books from 1906, beautiful descriptions of how the people came tired with their camels. It was very interesting. But as you brought on your side the best experts, we brought the top experts we had and our experts are completely convinced where the border is. We don't have any doubts and because we don't have any doubts, we don't see any reason whatsoever not to carry on the life and everything that is going on there.

DR. GHALI: How life is going on? If I decide to construct a house in this land, who will give the permission? I don't understand.

MR. SHAMIR: Let us be precise. I understand that Arik's proposal is that the area between the two lines will be under the control of MFO.

DR. GHALI: Yes.

MR. SHAMIR: On the other part, in our area and your area, life goes on as it is now.

DR. GHALI: Yes, in the area itself.

MR. BEGIN: The Foreign Minister said "under the control of MFO". Permits will be given.

MR. SHARON: We know what we have there. We all were there. There is a beach. A beach is a beach. There is a small kind of resort camp under this rock there, which we saw, and there is the hotel there. That's what we have. We don't have anything more than that. So the hotel is there and it is under the final phase of construction. I don't see any reason why we should stop there. The people there, when they started, they were completely convinced and we were completely

convinced that is part of Israel. We were completely convinced and we don't see any reason why they should stop. Life will go on. We will not move our troops inside. You will not move your police inside. Yours will be on the place, on the line, you thought the border will be. Ours will be on the line where we thought the border and in between life will go on. These installations will stay.

DR. GHALI: Then you are not fair, because if life is going on, it is like practically an annexation of this land to Israel.

MR. SHARON: No.

DR. GHALI: Because your hotel will be there. Your resort will be there. If you want to be fair -

MR. BEGIN: Dr. Ghali, I have to make another remark about the term "life goes on". Egyptian tourists will be coming there without any obstacle whatsoever. And Israeli tourists and international tourists.

ALUF TAMIR: Administrative control will be Israel and not MFO.

DR. GHALI: To whom will the hotel belong? It will belong to whom?

MR. BEGIN: General Aly made a suggestion that it should be called no man's land. If it is no man's land -

DR. GHALI: The hotel must belong to nobody.

MR. BEGIN: It belongs to the owner.

DR. GHALI: No. Does the land belong to the owner?

MR. BEGIN: The hotel belongs to the owner.

DR. GHALI: But the hotel was built on the land.

MR. BEGIN: Why do you go into such minimal things? What is

the difference from the point of view of the suggestion? Dr. Ghali, please understand. The suggestion of General Aly was that we make a mutual compromise, do not decide now the issue of sovereignty, postpone it until we agree. That's the whole key to the situation.

MR. ALY: But I raise this on one condition, that we have to agree upon the arbitration. That was the whole key.

MR. BEGIN: I don't exclude it. What I do not want now is to jump over, as the Foreign Minister said, the first stipulation, namely negotiations. Should we say today that we exhausted all hopes about negotiation?

MR. ALY: That is clear.

MR. BEGIN: I wouldn't say so. Why? It is not clear. Several weeks of negotiation do not make clear the issue, the possibility of reaching agreement. Perhaps you will convince us. Perhaps we will convince you.

MR. ALY: Technically we have disagreed.

MR. SHARON: There is no restriction about any timetable. Nobody said that negotiations will take weeks or two months. We can negotiate 20 years.

DR. GHALI: This is the reason I want to freeze the situation in this region. Otherwise, you said that negotiations will be during 20 years and during 20 years -

MR. BEGIN: He didn't say-so.

MR. SHARON: It is not our intention.

MR. ALY: Mr. Prime Minister, all that I mean is not to keep

any loose ends in the Treaty. That's the intention, the real intention, because really we are starting a new phase and a new era after the 25th. I was putting in mind that I will discuss with your Excellency the possibility how to raise or how to develop the relations between the peoples, between the two countries, and this is our aim, our goal.

MR. BEGIN: Why shouldn't the Egyptian tourists come to Taba area when we make this arrangement and Israeli tourists and they will meet each other and be friends?

MR. ALY: We have kept the school in Sharm 1-Sheikh of the 2,000 youth for exchanges of youth in this area. That's a fact. And this was the intention of the late President Sadat, which we are keeping.

MR. BEGIN: President Sadat told me in Ophira when we met there - you were with him?

MR. ALY: Yes.

MR. BEGIN: - that the whole road between Eilat and Ophira will be full of buses and taxis and cars in both directions. Let us keep it.

MR. ALY: All the facilities, I discussed with Arik the last time when I came here in October.

MR. BEGIN: What I want to tell you, my dear friends, really in the best of spirit, whatever happens, we for the sake of peace transferred to you an area of 23,000 square miles. We transferred. Should we now part ways because of two kilometers? It would be absurd. Therefore, I agree with you that we should look for a compromise and

is, in my opinion, beautiful. We don't impose upon you our point of view. You don't impose upon us your point of view. We leave it out for future negotiations. When we shall reach a conclusion, you and I, the negotiations are futile, we shall pass over to the second part of the Article in the Peace Treaty. But the time being, why should we jump over it? Why shouldn't we say, this is an area with disputed sovereignty? We don't have to use those words. The sovereignty over which will be decided by agreement between the two parties through negotiation. We don't have to add even those words. Agreement, Agreement means that we shall negotiate agreement. If we reach one day - I don't say that we already reached that stage - that we cannot agree by negotiation, then we shall go over to conciliation and arbitration, not international but agreed arbitration.

DR. GHALI: Again, what will be the situation of this region before we reach agreement?

MR. SHARON: What region? All this region -

MR. BEGIN: He said no man's land.

MR. ALY: It will be no man's land.

MR. BEGIN: Do you suggest that we should take out the hotel, destroy it?

DR. GHALI: We want to . . .

MR. SHARON: Why should we? We say it is/our land.

DR. GHALI: We say it is in our land.

MR. SHARON: In any case, we made already a compromise. We know exactly where is the border.

DR. GHALI: And we know exactly where is the border too.

MR. BEGIN: So what is the way out?

MR. SHARON: But still, we accept your proposal. We agree to withdraw our troops to the line where you thought the border was. That's what we agreed already. So we made this compromise already.

MR. GHALI: We have to agree about what will be the administration of this small piece of land until we reach the agreement. It is very important.

ALUF TAMIR: Israel. MFO can/be administrative authority. ^{not}

DR. GHALI: We disagree. No man's land, neither Israel nor Egypt. I want to be very honest, to avoid any conclusion that in your mind, in the mind of Arik, you want to keep until we agree an Israel administration of this piece of land. This we disagree.

MR. SHAMIR: It cannot be otherwise.

DR. GHALI: Then we disagree.

MR. BEGIN: The MFO, what will they have there, a post?

MR. SHARON: Yes, they will have a post. They will be responsible for the security there.

DR. GHALI: It is not a question of security. It means during the transitional period, which is a sacred name -

MR. SHARON: We don't have a transition, because nothing has been agreed. What is the transitional period?

MR. BEGIN: Until agreement is reached.

DR. GHALI: Until agreement is reached. If it is a no man's land, this land must belong neither to Israel nor to Egypt.

MR. BEGIN: Therefore, order and law will be kept by the MFO. That's the symbol.

DR. GHALI: But nothing will change.

MR. BEGIN: What should be changed? There is a hotel.

MR. GHALI: The hotel will just stop.

MR. BEGIN: It belongs to an owner. He invested his money there.

DR. GHALI: We don't know to whom belongs the land.

MR. BEGIN: You want to decide it today?

DR. GHALI: Not today.

MR. BEGIN: Why do you ask now about a piece of land? Why complicate issues?

DR. GHALI: I can give you the same answer. Why complicate it? You give us 22,000 miles but keep one kilometer -

MR. BEGIN: Yes, but it works both ways.

DR. GHALI: So as it works both ways -

MR. BEGIN: You are going to be stingy about one kilometer and we give you 22,000?

MR. SHARON: You refer to that as this land belongs to you, but this land does not belong to you. This land belongs to us.

DR. GHALI: But it belongs to us. This we believe.

MR. BEGIN: How can we meet each other. I think it is a very bright idea of General Aly.

DR. GHALI: You just take the first part.

MR. ALY: I say it is a package deal. I said so to Arik.

MR. BEGIN: You stand by arbitration. I understood you. I said I don't exclude it. What I claim is that we should go step by step; first our negotiations. I don't exclude arbitration. If we

reach the conclusion - maybe we shall reach it in the next three months that negotiations don't help -

MR. GHALI: We agree, Mr. Prime Minister, but where we disagree - during - until we reach the final agreement, what will be the administration of this piece of land?

MR. SHAMIR: Status quo.

DR. GHALI: We agree, the status quo; nothing will change.

MR. BEGIN: I have a suggestion. Let us have a joint subcommittee on this issue what will be the practical situation of this. We cannot agree today. Let us build up a committee of four, two by us, two by you and they will find out practically how the arrangement will be in the area. We shall call it "the area, the sovereignty over which will be decided by the agreement between the two parties" - by agreement between the two parties. In other words, now not decide the issue and everybody keeps his claim and let us have a committee and we shall decide how it will go. Because otherwise, we shall spend here time on a futile dispute here and I think they will find a way. I think it is an acceptable idea, Arik, Yitzhak, that such a subcommittee will decide: what is the meaning of life goes on?

MR. SHARON: I would like to be a member of this subcommittee and to be able to sit at the hotel. (Laughter) I understand what worries you. You are afraid that we will start an immediate construction program and we will build there a town. I want to tell you one thing: besides what is there - there are three elements now; that is the beach, with these beautiful girls; the small resort place which is

under the rock and the hotel. The girls are there. The resort place is there.

MR. BEGIN: We shall give to the girls full sovereignty (Laughter)

DR. GHALI: We want to freeze the girls, the resort and the hotel.

MR. SHARON: The third thing is the hotel. I can assure you, we are not going to add to these three elements. I wouldn't like to say that there is going to be a certain number of girls. We are not going to limit. As about the beach, the resort place and the hotel, these are the three elements that exist. We don't have any plans; not to build.

DR. GHALI: I will be honest, Mr. Prime Minister. What we want is to solve this problem quickly, to avoid any kind of future dispute. We agree with you about this. What is the best way to solve this quickly, to avoid any kind of misinterpretation of both sides that are we/trying to do some gimmicks or you are trying to do certain gimmicks, is to say the whole situation is a status quo as it is today. Nothing will change.

MR. BEGIN: I have another formula. Let us say, General Aly, that the sovereignty over which will be decided by agreement between the parties in accordance with the Peace Treaty.

DR. GHALI: But in between?

MR. BEGIN: Subcommittee. I must tell you, I don't even know exactly the details. It is a pity on our time.

DR. GHALI: I don't know the details too.

MR. SHARON: When the hotel will be open - it is in two weeks time from now - we will learn the details there. Come and spend the whole day there. It is a wonderful place.

MR. BEGIN: In accordance with the Peace Treaty.

MR. ALY: Article VII.

DR. GHALI: General Aly, we have still not agreed.

MR. BEGIN: Therefore, I said we form a subcommittee.

DR. GHALI: If within the next two weeks the hotel will be open, there is no use for a committee. It will be a fait accompli.

MR. BEGIN: The subcommittee will find a solution during the next two weeks until the hotel will be opened. Why should we postpone opening of the hotel? Why shouldn't it be used by Egyptians?

DR. GHALI: Postpone the opening of the hotel because we disagree to whom the hotel belongs. There is a legal dispute. We disagree basically to whom the hotel belongs.

MR. BEGIN: General Aly, if you want to continue with the discussion, I am prepared. I suggest for the sake of practicality rather to transfer it to the specialist committee of both sides. If you want to continue, please do. And I will also make an intellectual effort how to define from our point of view what it means "life goes on". And I would say, what is wrong that the hotel belongs to its owner? The opening should take place in two weeks. Order and law will be decided by the MFO post. Tourists from both countries will come and from other countries will come. What is wrong with all that? Why should we go into a discussion on a piece of land where the hotel stands?

DR. GHALI: We disagree to whom belongs the land.

MR. BEGIN: In our country, the land does not belong to the owner of a house. It belongs to the Keren Kayemeth.

MR. ALY: Dr. Ghali, of course we didn't agree. Therefore we are going to go into these negotiations on both sides. Each will point their representatives.

DR. GHALI: Until?

MR. SHARON: We are not adding anything to these three elements: the beach, the resort and the hotel. We don't add there. We are not going to add there. We are not going to build or add. We have these three elements there. These are the three elements. The three elements will be operating.

DR. GHALI: This we disagree. They cannot open. If they are operating already you are taking a position in favor of your theory.

MR. SHARON: We are completely convinced.

DR. GHALI: But we are completely convinced.

MR. SHARON: As the Prime Minister suggested, we will have a joint committee.

DR. GHALI: It will be useless to have a joint committee.

MR. SHARON: There are many things that have not been solved in the world, so another one will be solved.

MR. BEGIN: That is the length we can go to at this stage. I made this amendment "in accordance with the Peace Treaty". In other words, clearly it includes the possibility of agreed arbitration, because this is written in the Peace Treaty. The first stage is negotiation. Now, the only question which is left, in accordance with

the proposal made by General Aly is what is going to happen there until the sovereignty is decided upon, and I suggest, either we continue the discussion here - I would say it is not so practical - or we form a subcommittee, because this is a practical issue. This is not any more a dispute of sovereignty, a judicial issue. It is a practical one: how do you arrange life to go on. And the two specialists on both sides can consider and we shall see. If we don't agree, it will come again to the committee. The committee actually was appointed by President Sadat and myself. You, General Aly and General Sharon. So it will come up to you. That's the way out. One day perhaps President Mubarak and I will deal with it, if it will be necessary. I hope it won't be necessary.

MR. ALY: Can there be a limited time or a target date again for this subcommittee or the committee?

MR. BE GIN: I wouldn't say it is advisable. We have experience with targets.

MR. ALY: I mean to go to arbitration or conciliation. This is what I think.

MR. SHARON: I will tell you why I think it is not such a good idea: a target date creates tension. People are arriving to the target. There are expectations. There are suspicions on both sides. I don't think it is good. We had one, the 26th of May, and other target dates. Why should we have a target date? Each of us knows what is the situation.

MR. ALY: I don't mean the target date for solving the question. But I mean a target date for the work of the committee.

MR. SHARON: Camp David, Article VII never mentioned any.

MR. BEGIN: We have an experience with target dates. Secretary Vance suggested a target date of one year of the autonomy negotiations. We opposed it and ultimately we wrote that during the year, not as a target date but, let me say, a desideratum. It is already more than two years. We didn't reach agreement. Negotiations were disrupted not by us. What is the sense of a target date? We had experience with targets. They are not useful.

MR. ALY: A target date to go to conciliation or arbitration.

MR. BEGIN: We shall sign such a protocol. You should sign it with Arik here during your stay and my formulation is as follows - please listen: The area under discussion, the sovereignty of that area will be decided by agreement between the two parties in accordance with the Peace Treaty or stipulations of the Peace Treaty.

Now, so far as the term life will go on in that area, this term will be clarified through negotiations within the framework of a subcommittee.

DR. GHALI: Until we agree on life going on, until we agree on this, what will happen with life going on?

MR. SHAMI: We already agreed that life will go on just

DR. GHALI: I want to freeze the situation.

MR. SHARON: We freeze. The three elements will stay: the beach, the resort place and the hotel.

MR. GHALI: But you will not change the hotel. You keep it like it is now.

MR. SHARON: We are just before opening. We are not going to

change it. Not at all. We don't have the slightest intention.

MR. BEGIN: We decided a very important issue: the armored forces of the two countries do not go into that area. That is the decisive issue. You would have asked in accordance with your position that your police force would go in. We would say that/armed force go in. We stopped there on both sides, until here, and this is an area in which there are no forces of both sides. MFO - it is already agreed between you and Arik and I accept it. Now, the only thing that you left out for the subcommittee to decide what is the term "life going on". This should be clarified. I agree.

DR. GHALI: Who will collect, for instance, you have an important income coming from this hotel, just to give an example, \$10,000 a day.

MR. SHARON: The owner, the investor.

DR. GHALI: To whom will he pay taxes? The taxes will be paid to Egypt or Israel?

MR. SHARON: That is a very good subject for this subcommittee to discuss.

DR. GHALI: But until the discussion, between the discussion, before we reach an agreement?

MR. SHARON: The situation as now.

DR. GHALI: You say the hotel will be open in the next two weeks. Okay. Then taxes will begin to be paid. The taxes will be paid to Egypt or Israel?

MR. BEGIN: Perhaps we will decide until we reach agreement, until sovereignty, there won't be any taxation. Good for the owner!

DR. GHALI: Any activity of the hotel too.

MR. BEGIN: But we give up that horrible sum of money of the taxes for the hotel. Let's say \$10,000. All right, we give it up. You also give up.

DR. GHALI: The workers in the hotel, under what law will they work? What law will apply to them, Egyptian or Israeli law?

MR. SHARON: Nothing will be changed.

MR. BEGIN: In my opinion, it should be Israeli law.

DR. GHALI: I would say in my opinion, it should be Egyptian law.

MR. BEGIN: Let the committee/iron it out. You want to continue all those questions? Please do.

DR. GHALI: No, we don't want to continue.

MR. ALY: We have taken enough of your time.

MR. BEGIN: What about the autonomy negotiations, General Aly, when are you going to renew?

MR. ALY: Well, I think what the working groups have reached about the following sessions I think is very good, and when they finish with the last problems to be discussed, then there will be an assessment of all what has been done through the past four months and then I think it is foreseen that a ministerial level will see what are the agreements and differences in these autonomy talks. Then maybe a summit meeting will be needed to see how to solve the question.

MR. BEGIN: I would like to tell you, General Aly, on the Israeli side, we would like to have agreement on the Autonomy until the 26th of April, but it is not a target date. I agree with President

Mubarak, if we don't reach until that date an agreement, let us continue our discussions and indeed we don't stipulate any target date in the future as well. I would like to have an assurance from you that after the 26th of April we shall keep the peace, we shall be friends, we shall cooperate, we shall help each other. You will enhance your tourism into your country and we shall enhance our tourism into your country. There is no symmetry between the numbers, not at all.

I would like to say that we are very worried about the movement of the handgrenades and other war materials from ElArish area into the Gaza Strip - very worried. You should undertake measures to stop that traffic. It is very dangerous. Only the fact that we are vigilant and find out in advance, it saves perhaps hundreds of lives. With 100 handgrenades, you can kill hundreds of people. Who knows better than you, General Aly? It is a horrible danger. It must be stopped.

Now, I know the practice that your security services use to invite for a short interrogation Egyptian citizens who said they would like to visit Israel. Of course, that deters your citizens from going. Let us speak freely. Nobody likes to be interrogated by the security services. A citizen of Israel wouldn't like it as well. So that practice is not enhancing. Surely, it is limiting tourism. It is not necessary. Why? We are living in peace. We have normalization. We are friends. Why should a citizen of Egypt not be free to go to Israel without being put under interrogation: why do you go? what have you to do? It is not necessary.

So, I would like to hear it from you about this problem and then, again, I would say, I agree with President Mubarak, if we don't reach agreement for the Autonomy for the Palestinian Arabs in Judea, Samaria and the Gaza District, in our language - in your language, the West Bank, but we agree, all of us that we shall use each one of us his own language - then we shall continue after the 26th of April. But I would suggest that we don't give up on the 16th of March the hope, the possibility, that we may reach agreement. For that we need a much more intensive negotiation, not a session once in a month, because we don't have more than a month - some six weeks. Six weeks is a period of time. It is not to be discarded. But still, it is not a long time. Let us try. Let us then have a serious negotiation. If not daily, let me say, meetings, but of the higher committee, the Ministers, every two days, every three days. We produced to you a paper. We don't have yet a counter-paper. Why shouldn't you try to formulate your point of view? We may have differences of opinion. We did not accept the suggestion that the next session should take place in Washington. It is not necessary to travel to Washington. We can host each other, and I informed our American friends about it. It is not necessary for us to travel to Washington.

So, again, I repeat our point of view: let us try to reach agreement until the 26th of April. I think it is also in your interest, General Aly, because other Arab countries will ask you, after the 26th of April: so you got your Sinai and where is a change

in the status of the Palestinian Arabs? It's in your interest to have an agreement. If we agree, it's a historic change, because we shall withdraw our military and the Palestinian Arabs will choose for the first time since they live their own representatives, for the first time, democratic representation, the Self-Governing Authority (Administrative Council) as is written in Camp David.

You will remember from our paper that we give the Autonomy in our proposal 13 spheres of life, including administration of justice, religious affairs, education, everything. Really, I said to our American friends, what we suggest is a "quasi-government". I use it in inverted commas because we are against a Palestinian state. You know it very well. We shall under no circumstances accept this idea. It will be a mortal danger to us.

Now, I would like to remind you, my dear friends, when I met President Sadat in Alexandria last time we met, before the funeral, he told me like this: I don't want the PLO in these talks; only the three of us: America, Egypt, Israel. We should try to reach agreement on the Autonomy. And then he said to me, and let us assume that the agreement is not accepted by the Palestinians. He waited for a while and then he said: you know then what I would say? We did our duty. And then, to my astonishment, he said so at the press conference. He made it public. I didn't ask him to do so. It is a very important statement. But at his initiative, he said so. You can find out the record of the press conference in Alexandria.

DR. GHALI: I was there.

MR. BEGIN: From the United States came the news that President Sadat said that the PLO must be included. No, he said, it's a misunderstanding. I didn't say. I don't want it. If they don't accept our agreement, then we did our duty. I think again it's very important from the point of view of both parties that we reach agreement before the transfer ultimately of Sinai to your sovereignty. Of course, if we don't we shall continue. We should continue. I accept the point of view of the President, but let us make an effort.

DR. GHALI: Mr. Prime Minister, why not the ministerial effort -you don't want to have a ministerial meeting in Washington? The ministers, not the technical level?

MR. BEGIN: That we may think over.

DR. GHALI: To give a momentum to the whole operation.

MR. BEGIN: That meeting of the officials will not take place in Washington.

DR. GHALI: Not officials. I am talking about ministers.

MR. BEGIN: All right. We will think it over. We are not in sympathy with this travelling from time to time, far away. Why should we? We shall think it over.

DR. GHALI: I prefer to do it in Paris, if you want my point of view. (Laughter)

MR. BEGIN: We shall think it over, but the Ministerial Committee should meet as soon as possible. Let us try. We may have differences of opinion, so we will learn to live with differences of

opinion, but let us try to find. What we tried to do in our paper is to concentrate around the key issues of the Self-Governing Authority. We may have differences of opinion about Jerusalem. My friends, we shall discuss it for the next 50 years, not 20 years, because you know our point of view. We know your point of view, but about the Autonomy, what is the key: democratic elections, to elect for the first time in the history of the Palestinian Arabs their own representation which will deal in Autonomy with all the spheres of life. For the first time. It was not under Turkish rule, neither under British, neither under Jordanian rule. Let us try. We have differences of opinion - the composition, the number of spheres of life. Let us try to clarify it.

MR. ALY: Now, Mr. Prime Minister, I think there was a confirmation from President Mubarak and all the Cabinet and the party in Egypt that the negotiations for the Autonomy will continue regardless of the 26th of April, and all that we are aiming now is to clarify what are the differences in details and what are the agreements. And for this, these sessions have been agreed upon for, I think, this month, then the 2nd of May, so far as I remember, and then another two sessions and that will complete the whole discussion and negotiation about the details, and this will help us for the ministerial level to concentrate on the difficulties which we face. So we can, of course, agree on a ministerial level meeting in the near future. It is not a problem.

MR. BEGIN: During the next two weeks, in March, there should

be a ministerial meeting.

MR. ALY: As for the tourists coming here, I think Moshe (Sasson) and I myself with the Minister of Interior have finalized this issue and there are no problems whatsoever now and even for the passports, those Egyptians who would like to have the visa on the same passport they immediately are given the visa, but some of the Egyptians do like to have a special passport to go to Israel because they have other interests in the Arab world. And concerning the relations with the Arab World, believe me, Mr. Prime Minister, we are not in a hurry. And I am speaking very frankly. Our interest is not to go in a hurry to the Arab world, because we are convinced now that the Arab world will come to Egypt and Egypt can with relations and good relations with Israel, we will be the bridge between Israel and the Arab world.

MR. BEGIN: Very good idea.

MR. ALY: That's our intention and this is our decision even. So this will never be a problem at all.

MR. BEGIN: All right. My dear friends, I am very grateful for your visit. I think we had a very good discussion and very friendly atmosphere.

If you can agree to the composition of the subcommittee before General Aly leaves.

MR. ALY: I am afraid I have to go back to Cairo to take the approval for this idea.

(The meeting adjourned at 11:30 a.m.)

כ"ל ג'אלר חטבם"ב
19 כבאי 1982

סרכי בירוחם

שלחת פל-חטבם-ב, חטבן-כליז

לחלץ מפני תמר על שיחתנו עם כמאל חסן עלי לברוטרסט ע'אלי במספרדו ב-3.16.1982 אשר צו:

1. משא-זומתן האוטרכורטיה - שר החוץ חזר על מה שנאמר למשלחת המשכricht על-ידי
לאט-חטבם, שלא נסכים לקיים ישיבת לפניהם האוטרכורטיה בדרגת שרים בירושלמי. ברטוטס ע'אלי ניסה לחזור בכך שלאט-חטבם אמר פאיינגן רוזט לקיים היישוב בירושלמי
והצעיך לעזרך המשגש בביבת קלשטי באידנוף. שר-חטבם עמד על קיומם המפוגם בירושלים
רציך שהתנווה לכך מתרפתה בחורם על ירושלים. האז המשכricht עמד בשול. תוך כדי
חשיחת בענין זה, עלי רמז עמו כבלה גטיחת בענין שאותה לחץ מוכנים ללבת לקרואתנו
לגבוי מקומם המפוגם. שר-חטבם חשב שאלת שגדי דבריהם פרוגים שאיין לעדרבם.

2. טרכם - הימ בדרכו שתוכנדים מוטרדים ממכין טאהת יותר מכך גורא אותו המפט.
נראות שברוטרטס צורף למשלחת כירדו שתוכנדים איזפו למשא-זומתן עמו על הבונדרת
הביבלאומית בירושא זה, היחס שבד הוא מוגוסת זבקי יותר מפלג. השנאים גילו
רביישת ועקבנות דבת בירושא זה. הם טכנו שאיין לחם על של סוף סכל בורר ביבלאומית
שייבחו, יפטוך לטובתם. עלי אף רמז שטומטד האיש זונפער מטוראות המשא-זומתן
בענין זה. כן אמר עלי שחויב המשכricht לבקש במיניד לענין טאהת וחשיכותה.
עליו ע'אלי חביבתו שחייב שיכריא לא תעמיד את מטרית בפכו ערכות מגמרות
בפרשת זו על-ידי כך שלמש נפתח חלון בימים קוזיביט. בקטן שפערות כלוח
בשעת ייקש לאחד שיווקם חמכניזם שיטפל בקביעת הגבול על-מנת שפערות כלוח
פתיחה המלון וחויבתו ייעשך גם בחסכתה חעד המשכricht ועל דעתך.

3. יחסים עם אפריקם - שר-חטבץ הבהיר עניין חזרה היחסים הדיפלומטיים עם מילינגדות
אפריקם וחזנורק שטכרים מסיע ברכ, בהתאם למתח שזרב עמו בתקב. בוטוטס ע'אלי
הביע שם לפניו האפריקנים, ישיב לחים שטכרים גיטראליות. שי-חטבץ הבהיר שזאת
מסר פלילי שיתפרק על-ידי האפריקנים כחתכדרות מצרית. עלייחסים לנוכחות אחורית
ע'אלי הביע לפיה ויאמר מעתה לאפריקנים שיפנו בשאלת בענין זה שטכרים לא
מתכדרת לחידוש היחסים עם אפריקם.

4. חלם - שר-החוץ הכרה לעלי טופט של מכרז שפודט במקומות ובו סניף חרט על ירושאל. שוכנים חביבו פליאה וחבתיוח לבזדק.

5. טטי"ל "ח'יבר" - שר-החוץ ספר לעלי על הטטי"ל שניתן לו השם "ח'יבר" על-ידי חיל חים המצרי. בטרנס לא ידע טעםו של השם, אך במאלו חסן עלי גילה יידע בטטעו השם ביחסותדריה התרבותית. לא ידע שוניתו זה לטטי"ל לחבתיוח לבלה. ח'יבר הימת קהילת יחיזית בזמג'ר של מוחמד שהזיכריה על ידו, חלק מהגבדרים נחרגו בקלב עם צבואר של מוחמד ושרהית הקהילה אוילאה לטלים מס גולגולת לטרטלמיות. לבסוף גורשה הקהילה כולה משם על-ידי ח'יבר עוטר.

6. פיגשנות קבוצה - שר-החוץ ציון שיתהן בודאי קשיית זכויות בקשר לכרמל תיכון ביכינגן. כך אמר עטן חזק קפדייה של מצרים עם העולם הערבי, יחד לוחמים לבניית שיתהן לחם שלכחות גם על חיכים ביכ' ירושאל ומצרים. על-כך חאיין לקיים מפגשים פרינדיים כדי לסקור מדי פעם את מאי חיכים ביכינגן, לאחד את הקשיית דלהפה דרכיהם להתגבר עלייהם. עלי ידע אליה קיבל את הריעון מיד בחזרה. סדכת על-כך, שיתהן מפגשים מלה-חולדים בדרכו שלי מוץ ותרטט שוכdot זה ייכל בחרדעת המשותפת.

סמל

סיכון דין

16.3.82

דר' בורג, שר הפנים
מר קוברסקי, מנכ"ל פנים
השגריר שווין
אלוף טמיר
מר שטרן

נכחים: מר עלי, שר החוץ
מר ראל, שר המדיניות
השגריר שאש
השגריר מורתאדה

בתחילת השיחה דר' בורג שקר את ההתקדמות שהיתה בשיחות בדרג המומחים.

השר עלי ציין שלאudit מצרים יש אווירה חדשה בארץ ערב ומוגמת למצרים שיבחר יושג הסכם על הבנות או עקרונות (U.O.M) בקשר האוטונומיה, ניתן יהיה לבנות על הסכם זה ולהגיע להסכם כולל במדרחוב התקיכון.

השר ראל הוסיף שם יושג.U.O.M ותහיה נסיגת מסיני טיבוי האוירה במדיניות ערבית יעמיק כי תודמגה עבוקות מדיניות הסירוב שהנסיגת לא תhapצע.

בדיוון על השיחות הקרובות בדרג המומחים העלה דר' בורג את שאלת מיקום השיחות בציגנו שהשיחות צריכות להתקיימים בירושלים.

השר עלי הזכיר שבמשך כמה שנים היה הסדר על פין שיחות האוטונומיה התקיימו בתל-אביב ובגיזה. אם מצרים תסכים להעביר השיחות לירושלים יוצר הרושם שהיה נכעה לחץ ישראלי.

דר' בורג הסביר שפירובו של מוכארך לבקר בירושלים הוא שהעלה את הנושא, וגרם לזרישת הישראלית. סירוב לקיים את שיחות המומחים בירושלים יתפרש על ידי ישראל כהכרמתה.

השגריר שאש אמר שירושלים תינה נושא לדיוון בשיחות האוטונומיה, ועם קיום השיחות בתחום יכול להתפרש כבר מתחילה כמשפייע על הדיוון.

השר עלי הציע לדלג על ישיבת המומחים ולקיים מפגש בדרגת שרים באירוע שבועיים לפני ה-26.4.82. מפגש כזה יפגין לעולם את רצון הצדדים להמשך חילופי קמף-דייג'יד.

- 2 -

דר' בורג אמר שישיבת בדרגת שרים לא יכולה לבוא במקום מפגש המומחים, מאחר ואלו באים להכין את מפגש השירותים.

השור ראלוי ענה שבמפגש שירות יהיה ניתן להציג את השיחות אחרי ה- 26.4.82 ותצהרת כזו לכשעצמה תהיה תרומה ניכרת להחליך השלום. מפגש כזה לא צוריך לבוא במקום מפגש בדרגת המומחים. אם תחול התקדמות בתחום ירושלים, המומחים יוכלו להפגש בירושלים.

דר' בורג חגי' אכזב ממעמד המארחים בוגרנו לקיום מפגש מומחים בירושלים.

בסיום השיחותדר' בורג אמר דברי הערכה וברכה לפרייה מהשגריר שאט המומנה לשגריר מצרים בזינית.

כ"ד נאדר התשמ"ב
19.3.1982

אל: מר עבי קידר, מנהל מ"מ, מציגם

מאת: אפרים מטיאס

חנוך: התקשרות המצרית סכיב מפגש ועדת העל (כוכן ל-18.3.82)

א. מטרות המפגש

3.11 - העתוננות המצרית מדרשת על הצעדי בפגש. בין היתר ידרשו נושאי סימן הגדול, פתרון בעיות ביילטרליה, והאנטרכומית.
3.14 - "אל-אח' בא"ר" מפרט נושאי המפגש כלהלן: ארכן קבלת השתחים פירוחזרו, שלמת הדיוון בקשרו סימן הגדול בטבה ו��ידות אחרות, ענדים שיניינטן לביצוע הנסיגת מטרעד, העדדים לקבל ערכן סכיב ומסירת אוזר דפיה.

ב. גורש סימן הגדול בטבה

3.11 - בתום ישיבת ממשלה, פורסמה הודעת הממללה המצרית המדגישה את דבקות מצרים בקיור הגדול הביא"ל. מצרים לא תמייח נוכננה להפקיר אף על מأدמתה. ישיבת חילוקי הדעות בין הצדדים ייעשה בהתאםilonאמר בתוכם שלום סעיף 6 - ההסכם קורע כי חילוקי דעתם ייפתרו במ"מ או בדרכו טבה.
3.15 - ב"מדי"ר" מאמר גלאה סירוחאן בקשר טבה.
אין צופה עימות מזווין שכן קיים הסכם שלום המחייב פתרון הבעלה בדרך אחרת. הבעלה היא קילומטר אחד בעל השירות אסטרטגי. טבה קרוונה לאילת מהוויה מזואא יחיד למפרץ. טבה משמשת נקודת הגנה מצידת ראשונה על ציר טבה-אל-עדיש (כרכטילה-קסיאמה-אבו-עגילה-בידר לחפוא).
איילת נמצאת בין טבה המצרית ובמל עקב הירדן ו מבחינה אסטרטגית ניתן לחגיה. מבחינה היסטורית אין לישראל כל מחלוקת על מפרץ איילת עד לכיבוש אום רוש ב-1949. הרים מונת ישראל לחרחיב שטחה של אום רוש-רט הירדן וטבה המצרית תחת השם איילת.

מכאן לאיות עם משפטנים בקשר הבלתי ומגלה מספר אפשרויות:

1. בודדות יחיד - נסיא מדינה או מומחה בעל שם במשפט הביא"ל.
2. בודדות של 3 צציגים - כל מדינה בוחרת צציג ושבה הנציגים בוחרים צציג שלישית.
3. בודדות במסגרת המשפט הביא"ל.

3.16 - "אל-אח' בא"ר" - מעצט מדברי עלי בתום ישיבת הוועדה ב-3.15 על האפשרות להרכיב ויעדת משגה מצרית-ישראלית לישוב חילוקי הדעות סכיב טבה בקשרים אחרים.

במארב מערך: "אל-אח' בא"ר" לא רואה סיבת היגיינית למחלוקת. עמדת מצרים

מבוססת על עובדות היסטוריות ואיילו דינוכית של ישראל מקורם בחקמת
מלון למספר מתקני תיירות באזורה.

3.18 - מגם העתונאים במצרים היא לא לחדייש את חילוקי הדעות שבין טבאת,
שה"ח עלי מצוטט בשובוי: "הסכמנן על 27 נקודות גבול ..."

അדראהים שוכני, יוז"ר מפלגת האופוזיציה, מביא מדבר חנשיה מדבר
מגבית עמר. מקרים לדברי מדבר דבקם בזכויותיהם ולא תזריר על זכות
כלשי מזכויות אלה. יש להמשיך במד"מ על הגבירותם כדי להזכיר לתועאות
шибוטיהם את זכותה של מצרים בגבולות הבינלאומיים מ-1906 ואם לא
ירשג הסכם יש לפניהם לביה"ז בהאג כפי שקבע הסכם השלום.

אולם דבר זה אכן צפוי לדעתו.

ג. גושא האוטונומיה

3.11.3 - בישיבת הממשלה المصرية (חג"ל) הודיע ש"ח המצרי כי המר"ם על האוטונומיה
נמשך ונקבע לוח זמנים לפגישות הaceous. ציין כי אין קשר בין המר"ם לבין
חנשיה לדבורי. המפגש הבא בדרך שרים ייערך בתחילת אפריל כדי להציג
لتועאות חידושים.

3.17.3 - "אל-אחי' באール" - מודיע שיחות בגין-עלி מהירות תנופה לשיחות מאוטונומיה.
לדברי "אל-אחים", הוסכם על חידוש שיחות האוטונומיה בדרך שרי חוץ
בראשית אפריל, אדה"ב תיעד מוקם למפגש כנראה באחת ממדיניות אירופה.

ד. פגישת רזה"מ-עלי

3.15.3 - העתונאים מבליטים הרדעת דובר משה"ח המצרי כי שה"ח עלי כושא עמו שדר
בע"פ מהנשיה מדבר לדורות"ם בגין שענין מהליין חלום באזורה ותיחסמים
הבילטרליים בין שתי המדינות. "מאלו" מעצם בהבלטה פרטומי עתונאים ישראליים
כי רזה"מ בגין שיגר אגרת לנשיה מדבר שמכנן לא פולנס.

3.16.3 - במחזרת חדש של הטביזיה המצרית נמסר כי עלי יקיים את שיחות עם
רזה"מ בתל-אביב.

3.17.3 - העתונאות מצטט דברי עלי בתום פגישתו עם רזה"מ האומר כי המחלוקת
סביב סימן הגבולות טרם יושבה והיא תידין במילך פגישות נספנות.

ג. סימורן הגבול ברפיח

3.11. - שמה'ם המעלוי מסל בישיבת הממשלה המצרית (הכ"ל) כי הושגת הסכמה לגבוי
התודידית הגבול ברפיח.

3.17. - מובהאים דיזוזים מישיבות הדועדה שדנה בין מטהר בתקמת ועדת משנה ליחסום
ההסכם לגבוי רפיח.

ד. ישיבות ועדת חעל

3.17. - הדועדה דנה בין חימר בסידורי הנסיגת הסופיים. סוכם כי מצלמים מתחילה
במחלות מזון לתושבי סינס. לראל הסכימה להגדיל את מספרם של המוחמים
המערדים השותים בדרום סינס.

ה. הכטאות מפל שרווען

3.16. - מובהאים ציטוטים מדברי השル שרווען האומר כי הוא מרכנע שכל הכטאות
תפתרנה לפניה ה-4.26.

3.17. - מובהאים דבריו אשר האומר כי ישראל תזבוק במחוזותה לסגת במורען.

ב ב ג ה ,

אפרים פטיאס